

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

74. vuosikerta

1 / 2021

MIKA KOIVUNIEMI

- SUOMEN URHEILUN HALL OF FAME

Puheenjohtajan palsta

Keilailu ja pandemian jälkeinen maailma

Hei keilaaajastävät, Uusi Suomen Keilailuliiton hallitus aloitti toimintansa ja olen iloinen, että toiminta lähti sopivasti uudistuneella ja keski-ikältään neljällä vuodella nuortuneella tiimillä mukavasti käyntiin. Jouduimme tosin jo toisessa kokouksessamme taas siirtämään valtakunnallisia kilpailuja eteenpäin. Tämä oli kuitenkin välttämätöntä, jotta keilaaajia ei pakotettaisi liikkumaan alueelta toiselle, kun pandemia vielä jyllää. Sekä Porin senioreiden että Järvenpään veteraanien SM-kisajärjestäjät onneksi myös näkivät, että jos pelaamme kisat syksyllä, rokotteen saatuaan myös osallistujamäärät ovat myös todennäköisesti paremmat.

Valtakunnansarjoja siirrettiin samasta syystä, mutta hyvin tärkeä päätös oli, että tällä kertaa kautta ei tulla katkaisemaan, vaan kaikki pelatut pisteet ovat voimassa, kunnes kausi on pelattu loppuun. Tämä voi tarkoittaa, että pelaamme pelejä pitkälle kevääseen ja jopa syksyllä, mutta vuoden 2021 liigavoittajat, putoajat ja nousijat löytyvät kaikista sarjoista.

Tätä kirjoittaessani ei ole vielä selvää, mitä valtioneuvoston maaliskuuhun suunniteltu sulkua tulee käytännössä vaikuttamaan, mutta tiedän, että kilpakeilailua voidaan jatkaa vain, jos onnistumme edelleen toimimaan terveys edellä. Muistetaan siis kaikessa keilailussamme edelleen turvavälit ja muut tärkeät koronaohjeet.

Jäsenistömme on ansiokkaasti pysynyt rekisteröityneenä huolimatta pandemiasta, eli jäseniä ei koronavuonna 2020 jäänyt pois juurikaan enempää kuin edellisenä vuonna, kiitos siitä kaikille tielle. Suurin ikäryhmämme ovat kuitenkin edelleen 70–75-vuotiaat ja sitä vanhemmat, mikä vääjäämättä tarkoittaa, että jäseniämme jää joka vuosi joka tapauksessa runsaasti pois terveyden ja loukkaantumisten takia. Hyvä asia on, että lähtijät ovat kyselyjenkin mukaan ihan tyytyväisinä lajiimme, eli tuote on ollut hyvä.

Korona on samalla aiheuttanut sen, että uuden harrastuksen aloittamista on lykätty, emmekä liitonakaan ole voineet käynnistää suunnittelemaamme tehosomemarkkinointia aloittaa uusi harrastus. Tällä kaudella 1.7.2020 jälkeen Keilailuliittoon on kuitenkin tullut tammikuun loppuun mennessä 307 uutta keilaaajaa, joista 50 tuli nyt tammikuussa. Vertailuna vuosi sitten tammikuussa meille tuli 101 uutta jäsentä eli korona siis todella vaikuttaa. Kokonaisuutena jäsenmäärämme nettovähennys 31.1.20-31.1.21 oli 610 keilaaajaa eli -6.6%. Eli työskäkaa on, mutta onneksi pandemian tulossa oleva päättyminen avaa myös mahdollisuuksia.

Talospuolella pandemia on Keilailuliitolle merkinnyt, että monet isot kulumme ovat viime vuonna laskeneet. Isoimpina arvokisojen siirtyminen eteenpäin, mutta myös erilaiset monet maajoukkue- ja muut leiritykset ovat peruuntuneet. Näin säästynyttä rahaa on päätetty strategiamme mukaisesti käyttää tässä vaiheessa erityisesti uusien keilaaajien tuomiseksi lajiimme piiriin. Toiminnanjohtaja Sami Järvilä on tehnyt tässä ansiokasta työtä, josta lehdessä kuvattu uusi keilakoulukonsepti on hyvä esimerkki. Koronan takia moni vanha harrastus on keskeytynyt, ja nyt kun kesä ja syksy koittaa, uskon, että ihmisten ajankäyttökin menee uusjakoon ja tässä keilailulla on hyvä sauma ottaa osansa nimenomaan muita urheilulajeja koronan takia lopettaneet. Toivonkin, että tutustutte tähän malliin ja mahdollisimman moni liitto ja/tai halli tarttuu tähän etuun. Toisaalta kaikki keilaaajat voivat esimerkiksi kesällä kannustaa ystäviään ja tuttujaan aloittamaan harrastus juuri keilakoulun kautta. Omakin keilailuni alkoi muuten Hämeenlinnan vanhassa hallissa juuri keilakoululla vuonna 1978.

Toinen strategian mukainen aivan uusi malli, mitä ollaan miettimässä, on luoda keilailuun moderni kännykkäapplikaatio, jolla saisimme samalla uusia jäseniä houkuteltua mukaan. Ajatus on, että kuka tahansa vapaa-ajan keilaaaja pystyisi helposti siirtämään keilaamansa pelinsä applikaation tietokantaan, josta voisi kännykästä helposti nähdä esimerkiksi keskiarvonsa, mitä ja missä on keilannut ja jakaa vaikkapa somessa. Applikaatiosta näkyisi myös, mitä kisoja on tarjolla ja voi helposti liittyä jäseneksi. Tätä kautta kynnyks kehittää keilaaajana itseään ja ryhtyä harrastamaan ja kilpailemaan laskee. Alussa pilotti on tarkoitus tehdä Bowling Oy:n ja Helsingin Bowling-liiton kanssa, mutta rajapinta luodaan niin, että se toimisi kaikkien Suomessa olevien tuloslaskimien kanssa. Applikaation siis ensisijainen tarkoitus on koukuttaa uusia keilaaajia, mutta toki sitä voivat myös jäsenemme käyttää. Aikataulu pilotille on vielä auki, mutta projekti voidaan nyt kunnolla käynnistää.

Lopuksi haluan omastakin puolesta onnitella Koivuniemen Mikaa mahtavasta saavutuksesta päästä Suomen Urheilun Hall of Fameen. Olen tuntenut Mikan jo 80-luvulta asti ja nähnyt hänen nousevan tamperelaisesta juniorikeilaaajasta huippuammattilaiseksi ja maailman parhaaksi keilaaajaksi. Mika on Suomen urheilun Hall of Famen jäsen numero 71 ja Mikan ansiosta keilailusta tuli samalla 19. urheilulaji, joka nousi Suomen urheilun kunniagalleriaan. Historiallinen teko!

Keilailuterveisin,

OLLI HOSSI,

puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

NUMERO 1 / 2021

”Tämän lehden tekovaiheessa koronavirustilanne Suomessa aiheutti epätietoisuutta erityisesti kilpailuiden aikatauluihin. Nopeasti vaihtuvista tilanteista johtuen tässä lehdessä ei kerrota kilpailuiden siirroista eikä mukana ole runkokalenteria, koska emme pysty takaamaan tietojen olevan ajantasalla lehden saapuessa tilaajille. Kilpailuiden aikataulujen osalta ajankohtaiset tiedot löytyvät netistä SKL:n sivuilta keilailu.fi. Kiitos ymmärryksestä!”

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Keilailu ja pandemian jälkeinen maailma
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Iso mahdollisuus keilailulle
- 5 MIKA KOIVUNIEMI
Suomen urheilun Hall of Fame
- 8 HARRASTAMISEN SUOMI -KOULULAISKYSELY
Keilailu haluttujen harrastusten joukossa
- 9 OSKU PALERMAA
Korona-arki Ruotsissa
- 11 SKL:LTÄ TUKEA PERUSKURSSIN JÄRJESTÄMISEEN
- 12 TUULA TAMMINEN JA TOMAS KÄYHKÖ
Onnistumiset vuonna 2020 palkittiin
- 14 REIMA VIRTANEN
Olympiakahästä keilareidoille
- 16 NAISAKTIIVIT TÄRKEISSÄ ROOLEISSA SKL:SSÄ
- 18 LIIKE, LÄÄKE, LYSTI JA LEPO
Keilailu ja Parkinsonintauti
- 20 IM MEMORIAM YRJÖ SARAHETE
- 22 KORONAOHJEISTUS
- 23 FINNISH MASTERS -KIERTUE
Kimmo Lehtonen voitti Pori Senior Openin ja Tali Senior Openin
- 24 JÄRVINEN JÄRKEILEE
GB ja GB yhteistyöhön?
- 25 RÄME 50 VUOTTA
Jari Ratia keilasi juhlaturnauksen voittoon
- 26 JUNNU TOUR
Simon Tissarinen ja Pinja Laukkanen voittaneet jo kolmesti

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Painotalo Plus Digital, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailu- ja hallintokoordinaattori Olli Pakonen, puh. 050 431 0710, olli.pakonen@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Tiina Keiriö, puh. 050 478 4466, tiina.keirio@keilailu.fi

www.keilailu.fi

KANNEN KUVA Urheilugaala / Sami Välikangas

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1500 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 1000 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 500 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 300 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2021

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 2	24	26.5.
Nro 3	39	3.9.

Toiminnanjohtajan palsta

Iso mahdollisuus keilailulle

Aloitin palstani erittäin merkittävällä huomionosoituksella lajiamme kohtaan, jonka jo useat toivottavasti tammikuun puolivälissä noteerasivat. Keilailulegendamme Mika Koivuniemi nimettiin Urheilugaalan yhteydessä Suomen urheilun Hall of Fameen ensimmäisenä keilaajana. Mika Koivuniemi vastaanotti Urheilugaalassa jaetun Uno-palkinnon Ylen suorassa TV-lähetyksessä. Keilailu sai urheilulajina ison tunnustuksen, jonka merkityksen näemme vasta tulevaisuudessa. Haluan henkilökohtaisesti ja liittomme puolesta kiittää ja onnitella vielä kerran Mikaa ja hänen puolisoaan Leenaa suomalaisen keilailun eteen tehdystä työstä ja saavutuksista.

Lisää ilahduttavia uutisia tuli vuoden alussa Opetus- ja kulttuuriministeriön tekemästä harrastamisen Suomi-koululaiskyselystä 2020, jossa peruskoululaisilta (1–9 luokkalaisilta) kysyttiin, mitkä harrastukset kiinnostaisivat sinua, jos niitä järjestettäisiin omassa koulusasi tai lähialueella heti koulupäivän jälkeen? Kyselyyn vastasi peräti 197 040 koululaista 1759:stä eri koulusta ja keilailu sijoittui kaikkien vastausten koonnissa sijalle 8. Urheilulajeista keilailu oli sijalla kolme! Tämä on iso mahdollisuus lajillemme.

Liittomme hallitus on korvamerkinnyt vuoden 2020 taloustuloksen ylijäämästä sekä kuluvan vuoden 2021 vastaavista (arvokilpailujen perumisista ja siirtymisistä syntynyt ylijäämä) tukieuroja muun muassa keilakoulu-konseptille, joka on kohdennettu keilahalleille ja jäsenliitoille eli kentälle toimintaan. Tästä tukihausta ja konseptista lisää lehden sivulla 11. Myös SKL:n markkinoinnin, sosiaalisen median ja siinä erityisesti YouTube-kanavan kehittäminen sisältöineen pitkällä aikavälillä, on hallituksen strategiassa tuettavien asioiden listalla. Kertynyttä ylijäämää tullaan käyttämään näin aluksi toiminnan kehittämiseen.

SKL:n vuosittain OKM:ltä saama liikuntajärjestöjen tukipäätös saatiin myös alkuvuoden aikana ja se pysyi vallitsevasta tilanteesta huolimatta (Veikkausvoittorahojen epävarma jakamistilanne) lähes ennallaan ollen 257 000 euroa. Edellisvuosina tuki on ollut 258 000 euroa.

Kiitos koko keilailuyhteisöllemme kaikesta, jotka olemme yhdessä lajissamme saavuttaneet näinä vaikeina aikoina. Kestetään vielä hetki.

Pidetään huolta toisistamme ja aloitetaan itsestämme.

SAMI JÄRVILÄ

A man in a dark suit, white shirt, and dark tie, wearing glasses, is shown in profile, kissing a large, multi-tiered silver trophy. The trophy has a wide, flared top and a cylindrical base with vertical ridges. The background is a plain, dark grey.

”Kun katsoo, ketkä 70 muuta urheilijaa siinä listassa ovat, voimme todeta keilailun olevan mukana nyt kovassa porukassa. Siinä listassa on lapsuuden sankareitani, mikä tuntuu hienolta. Tähän ei päästä yhdellä voitolla tai yhdellä hyvällä vuodella, vaan pitää olla koko matka kuljettuna.”

Mika Koivuniemi palkittiin Urheilugaalassa Uno-palkinnolla ja nimettiin Suomen urheilun Hall of Fameen numerolla 71.

TEKSTI: **HENRI HAVUSELA**
KUVA: **URHEILUGAALA / SAMI VÄLIKANGAS JA HERMANNI MERONEN**

MIKA KOIVUNIEMI vastaanotti Urheilugaalassa jaetun Uno-palkinnon Ylen suorassa TV-lähetyksessä. Koronaviruksen takia gaalassa ei nähty kutsuvieraita, vaan juhla toteutettiin erikoisjärjestelyin.

– Tämä on iso kunnia. Olen ollut uranuurtaja eurooppalaisen keilailun viemisessä ammattilaiskiertueelle. Parhaat muistoni uraltani ovat kaikki PBA-kiertueen Major-voitot sekä maailmanmestaruus, Koivuniemi kommentoi Ylen lähetyksessä.

Nimitys Suomen urheilun Hall of Fameen on upea asia Koivuniemelle ja koko suomalais-

Mika Koivuniemen historiallinen valinta Suomen urheilun Hall of Fameen

Keilailulegenda Mika Koivuniemi nimettiin Urheilugaalan yhteydessä Suomen urheilun Hall of Fameen ensimmäisenä keilaajana numerolla 71. Koivuniemi oli saapunut Suomeen Leenavaimonsa kanssa vastaanottamaan palkintoa, eivätkä edes tähtikeilaajan vanhemmat tienset nimityksestä etukäteen.

Koivuniemi suunnittelee osallistuvansa vielä tällä kaudella PBA50 Tourin kilpailuihin, mikäli ne järjestetään.

selle keilailulle. Kunniagalleriaan on nimetty eri urheilulajeista toinen toistaan suurimpia nimiä, yhteensä 71 tämän vuoden valintojen jälkeen. Koivuniemen lisäksi kunniagalleriaan nimettiin torstaina Heikki Mikkola (moto-cross) ja Peter Tallberg (purjehdus).

Seuraavana päivänä valinnasta Koivuniemi antoi SKL:lle haastattelun helsinkiläisen hotellin aulassa. Hänen ja Leena-vaimon aikataulu Suomessa oli tiukka. Valinta Suomen urheilun Hall of Fameen sai keilailulegandan nöyräksi ja tunteet ovat lähellä tulla pintaan Urheilugaalaan jälkeenkin.

– Joulukuun alussa Urheilugaalan väeltä tuli puhelu, ja se oli kyllä tunteisiin vetoava hetki minulle ja Leenalle. Olimmekin molemmat sen puhelun jälkeen aika liikuttuneessa tilassa. Tämä on niin erilainen palkinto verrattuna aikaisempiin saamiini tunnustuksiin. Esimerkiksi valinta ammattilaiskiertue PBA:n Hall of Fameen oli tavallaan tiedossa, kun siinä piti täyttää tietyt kriteerit, jotka täytinkin. Tämä valinta tuli täysin puskista, enkä osannut odottaa tätä, Koivuniemi kertoo.

Koivuniemi on nyt ikuistettu muiden suomalaisten urheilulegendojen joukkoon isosti.

– Kylmiä väreitä tulee, kun mietin, että se paikka on koko suomalaisen urheilun Hall of Famessa, ei pelkästään keilailun, Koivuniemi sanoo.

”Oli vaikea salata”

Tieto Koivuniemen valinnasta tuli jo hyvissä ajoin, mutta asiaa pidettiin visusti salassa monta viikkoa.

– Tätä oli vaikea salata. Esimerkiksi omat vanhempani eivät tieneet tästä ennen kuin se TV:stä lähetettiin, hän paljastaa.

Kun katsoo perusteluita, joilla urheilija ylipäätään voidaan nimetä Suomen urheilun kunniagalleriaan, on helppo ymmärtää, kuinka isosta asiasta on kyse. Valinnat Hall of Fameen tekee Suomen Urheilun Hall of Fame -valintatoimikunta.

”Suomen urheilun Hall of Fame on kunnianosoitus suomalaisen urheilun sankareille. Kunniagalleriaan voidaan nimetä henkilöitä, jotka ovat kuuluneet lajissaan maailman eliittiin tai heillä on ollut muuten poikkeuksellinen merkitys urheilun historiassa”, Urheilumuseon sivuilla kerrotaan.

– Kun katsoo, ketkä 70 muuta urheilijaa siinä listassa ovat, voimme todeta keilailun olevan mukana nyt kovassa porukassa. Siinä listassa on lapsuuden sankareitani, mikä tuntuu

hienolta. Tähän ei päästä yhdellä voitolla tai yhdellä hyvällä vuodella, vaan pitää olla koko matka kuljettuna, Koivuniemi sanoo.

Koivuniemen valintaa perustellaan seuraavin sanoin Urheilumuseon sivuilla:

”Mika Koivuniemi on yksi kaikkien aikojen menestyneimmistä eurooppalaisista ammattilaiskeilajista. Amatöörinä Koivuniemi voitti henkilökohtaisen maailmanmestaruuden Singaporessa vuonna 1991 sekä muun muassa Euroopan cupin vuonna 1995. Hän siirtyi Yhdysvaltoihin ammattilaiseksi 2000-luvun alussa, ja ylsi ensimmäisenä eurooppalaisena PBA-ammattilaiskiertueen turnausvoittoon.

Kaikkiaan Koivuniemi saavutti 14 voittoa ammattilaiskiertueen turnauksissa. Näistä kolme oli arvostetuimman tason Major-kilpailuja: USBC Masters 2000, U.S. Open 2001 ja Tournament of Champions 2011. PBA-kiertueen vuoden pelaajaksi Koivuniemi valittiin kahdesti, kausina 2003–04 ja 2010–11.

Mika Koivuniemi on ensimmäinen Suomen urheilun Hall of Fameen valittu keilaja.”

Kylmiä väreitä

Koivuniemi on asunut ulkomailla yli 20 vuotta. Hän sanoo olevansa kiitollinen siitä, että näistä vuosista huolimatta suomalainen urheilukenttä muistaa hänen urotekonsa keilaradoilla.

– Totta kai se aina tuntuu hyvältä, kun tunnustusta tulee. Nyt, kun se tulee nimenomaan Suomessa ja näin isosti, se asia saa minulla edelleen kylmiä väreitä aikaiseksi. Jokainen urheilija kyllä itse tietää omat saavutuksensa, mutta ulkopuolisen ja varsinkin oman lajin ulkopuolisten ihmisten antama tunnustus tuntuu todella hyvältä.

Koivuniemi toivoo, että nimitys kunniagalleriaan olisi merkki siitä, että Suomen upea menestyminen keilailussa alkaisi näkymään myös laajemmin.

– Suomessa on kova menestymisen kulttuuri keilailussa, ja oli ilo huomata, että lajia arvostetaan myös keilailun ulkopuolella. Kyllä Suomessa on tehty hyviä asioita keilailun eteen, kun näin lajia arvostetaan.

Koronarajoitusten takia Urheilugaala jouduttiin järjestämään tiukin rajoituksin.

– Palkinnon arvoahan tämä ei laske olenkaan. Urheilugaala oli tietysti erilainen näissä poikkeusoloissa, mutta olen erittäin tyytyväinen, että gaala järjestettiin haasteista huolimatta. Tähän liittyi tietysti paljon järjestettäviä asioita, kun meidän piti tulla ulkomailta Suomeen, ja se vaati paljon järjestämistä.

Ehkä Koivuniemen nimitystä päästään vielä keilailuyhteisön voimin juhlimaan yhdessä, kun aika on oikea.

”Totta kai se aina tuntuu hyvältä, kun tunnustusta tulee. Nyt, kun se tulee nimenomaan Suomessa ja näin isosti, se asia saa minulla edelleen kylmiä väreitä aikaiseksi.”

– Kyllä varmasti ja mielellään, kun tänne tulen. Sitä pitää katsoa, kun maailma avautuu. Olisi hauska järjestää tilaisuus keilailuystävälle, Koivuniemi sanoo.

”Onhan tämä ollut erilainen vuosi”

Koronarajoitukset ovat vahvasti vaikuttaneet myös Koivuniemen arkeen. Hän työskentelee Arabiemiirikunnissa keilailun maajoukkuevalmentajana, ja maassa rajoitukset ovat olleet tiukempia verrattuna Suomeen.

– Onhan tämä kulunut vuosi ollut erilaista. Itselläni ei ole ollut mitään kisoja, eikä meidän joukkueellamme Dubaissa. Omista tulevista kilpailuista on vielä vaikea sanoa, mutta haluaisin käydä pelaamassa muutaman PBA50 Tourin kilpailun, jos niitä järjestetään. Täällä on ollut todella tiukat rajoitukset ja maa toimii hyvin eri tavalla. Kun päättäjät päättävät säännöt, ne ovat jo seuraavana päivänä voimassa. Maskirajoitus on sellainen, että astuessasi ilman maskia kotiovesta ulos, tulee 800 dollarin sakko kaikille. Maasta voi joutua myös pihalle, jos ei noudata koronaohjeita.

Tiukimmillaan Dubaissa on koettu todellinen lockdown.

– Saimme kerran kolmessa päivässä poistua pariaksi tunniksi kotoa. Sellaisen sovelluksen kautta sai pyydettyä luvan, jonka avulla pääsi

pariksi tunniksi hoitamaan asioitaan. Muuten oltiin neljän seinän sisällä. Ja sitä tosissaan valvottiin. Kun menin luvan saatuani kauppaan, poliisit tarkistivat kaupassa ihmisten luvat.

Lyhyen vierailun aikana Koivuniemi nauttikin siitä, että liikkuminen oli vapaampaa.

– Eihän täällä ole ollut mitään todellista sulkua, eikä missään vaiheessa ole ollutkaan, paitsi nyt tietysti se Uudenmaan hetkittäinen salku. Täällä pääsee sentään vapaasti liikkumaan, mutta meillä päin ei päässyt. Välillä olen kävellyt kotona edes takaisin, että tulee viisi kilometriä liikuttua.

Kuten sanottu, kuluvan vuoden kilpailukalenteri on Koivuniemellekin arvoitus niin

pelaajana kuin valmentajana. Suomen urheilun Hall of Fame -valinta oli suomalaislegendalle piristysruiske nykyisen haastavan arjen keskele. Hän toivoo valinnan antavan myös voimia suomalaiselle keilailuyhteisölle ja nuorille.

– Toivottavasti se antaa lisää motivaatiota nuorille keilaajille ja sellaista viestiä, että keilailu lajina kyllä huomioidaan korkeallakin, kun vain jaksaa tehdä töitä. Haluan nuorien kokevan, että keilailu on sellainen laji, joka kannattaa säilyttää omana ykköslajina ja sellaisena, että siihen kannattaa panostaa. ●

Suomen urheilun Hall of Famen jäsenet:

Paavo Aaltonen, voimistelu

Kalle Anttila, paini

Gunnar Bärlund, nyrkkeily

Erik von Frenckell, urheilujohtaminen

Lea Hakala, koripallo

Veikko Hakulinen, hiihto

Heikki Hasu, yhdistetty

Kalevi Heinilä, liikuntatutkimus

Veikko Huhtanen, voimistelu

Mika Häkkinen, kilpa-autoilu

Heikki Ikola, ampumahiihto

Volmari Iso-Hollo, juoksu

Ludovika Jakobsson, taitoluistelu

Walter Jakobsson, taitoluistelu

Martti Jukola, urheilujournalismi

Matti Järvinen, keihäänheitto

Verner Järvinen, kiekonheitto

Eino Kaakkolahti, pesäpallo

Elin Kallio, naisvoimistelu

Kaarlo Kangasniemi, painonnosto

Veikko Kankkonen, mäkihyppy

Kaarina Kari, naisvoimistelu

Tanja Kari, vammaisurheilu

Pertti Karppinen, soutu

Marja-Liisa Kirvesniemi, hiihto

Mika Koivuniemi, keilailu

Hannes Kolehmainen, juoksu

Jari Kurri, jääkiekko

Janne Lahtela, freestylehiihto

Samppa Lajunen, yhdistetty

Tiina Lillak, keihäänheitto

Curt Lincoln, kilpa-autoilu

Pentti Linnosvuori, ammunta

Jari Litmanen, jalkapallo

Tauno Luiro, mäkihyppy

Aappo Luomajoki, hiihto

Juha Mieto, hiihto

Heikki Mikkola, motocross

Kajja Mustonen, pikaluistelu

Timo Mäkinen, ralliautoilu

Elmer Niklander, heittolajit

Paavo Nurmi, juoksu

Matti Nykänen, mäkihyppy

Liisa Peltola, suunnistus

Robert Petersen, koripallovalmennus

Lauri Pihkala, urheilufilosofia

Kustaa Pihlajamäki, paini

Tomi Poikolainen, jousiammunta

Tanja Poutiainen-Rinne, alppihiihto

Ville Pörhölä, heittolajit

Siiri Rantanen, hiihto

Tapio Rautavaara, keihäänheitto,

jousiammunta

Ville Ritola, juoksu

Seppo Rätty, keihäänheitto

Jarno Saarinen, moottoripyöräily

Veli Saarinen, hiihto

Sylvi Saimo, melonta

Riikka Sallinen, jääkiekko

Heikki Savolainen, voimistelu

Teemu Selänne, jääkiekko

Helena Takalo, hiihto

Peter Tallberg, purjehdus, urheilujohtaminen

Clas Thunberg, pikaluistelu

Pekka Tiilikainen, urheilujournalismi

Pertti Ukkola, paini

Jukka Uunila, urheilujohtaminen

Pekka Vasala, juoksu

Lasse Virén, juoksu

Juha Väätäinen, juoksu

Verner Weckman, paini

Ivar Wilskman, järjestötoiminta

Koululaisten harrastustoiveet

7 | 17.12.2020

Kyselyn mukaan peruskouluikäiset kokivat keilailun kiinnostavana harrastuksena heti koulupäivän jälkeen.

Keilailu kärkisijoilla lasten harrastustoiveissa

Opetus- ja kulttuuriministeriön Harrastamisen Suomi -koululaiskyselyssä peruskoululaisilta kysyttiin harrastustoiveita, ja lähes kahdensadantuhannen vastaajan otannalla keilailu oli kahdeksanneksi kiinnostavin harrastus.

TEKSTI: **SAMI JÄRVILÄ**

GRAFIikka: **OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ**

KUVA: **HENRI HAVUSELA**

HARRASTAMISEN SUOMEN mallin suunnittelua varten tiede- ja kulttuuriministeri **Hanna Kosonen** asetti valmistelutyöryhmän, jonka tehtävänä oli tuottaa tietopohjaa sekä valmistella esitys mallin ensimmäisestä vaiheesta. Ryhmä jätti esityksensä tiede- ja kulttuuriministerille kesäkuussa 2020.

Suomen mallin ensimmäisen vaiheen kohderyhmänä on perusopetuksen vuosiluokkien 1.–9. sekä lisäopetuksen oppilaat. Tavoitteena on juurruttaa Suomen malli pysyväksi toimintatavaksi kunnissa.

Suomen mallin pilottihaussa 3.11.–2.12.2020 haettiin mukaan kuntia, jotka ovat valmiit käynnistämään mallin mukaisen harrastustoiminnan alkuvuodesta 2021. Toinen haku on keväällä 2021 ja koskee syksyllä alkavaa toimintaa.

Mukana kyselyssä oli opetus- ja kulttuuriministeriön mukaan ennätyselliset 62 harrastusvaihtoehtoa. Koululaisilta kysyttiin, mitkä harrastukset kiinnostaisivat sinua, jos niitä järjestettäisiin omassa koulussasi tai lähialueella heti koulupäivän jälkeen.

Kyselyyn vastasi peräti 197 040 koululaista. Keilailu sijoittui kaikkien vastausten koonnissa sijalle 8.

Tämä on erittäin hyvä ja tärkeä tieto keilailuyhteisöllemme sekä mahdollisuus. Nyt kannattaakin paikallisesti olla kuntinne yhteydessä koskien ensimmäisen haun tukipäätöksiä ja mahdollista keilailun harrastamisen iltpäivätoiminnan hyödyntämistä keilahalleissanne, tietysti koronasuosituksen ja rajoitukset huomioiden. ●

Kyselyn tulos kannustaa koko keilailuyhteisöä panostamaan harrastuksen tarjoamista koululaisille. Kuvassa Pyry Puharinen junioreiden EM-kilpailuiden Masters-finaalissa 2019.

Osku Palermaan elämä Ruotsissa on sujunut korona-arjen keskellä. Seuraavaksi kaikki tähtää PBA-kiertueelle.

Korona-arki Ruotsissa – Osku Palermaa valmis PBA- kiertueelle

Ammattilaiskeilaaja ja kaksikäätisen keilailun pioneeri Osku Palermaa on viettänyt korona-ajan kotonaan Ruotsissa. 37-vuotias Palermaa kertoo panostaneensa harjoitteluun ja seuraavaksi tie vie Yhdysvaltoihin PBA-kiertueelle, mikäli koronavirus ei estä sen järjestämistä.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA

KUVAT: PBA MEDIA GALLERY JA HENRI HAVUSELA

GÖTEBORGIN KUPEESSA Partillen kunnassa perheensä kanssa asuva Palermaa on kohdannut korona-ajan eri tavoin kuin suomalaiset, kun Ruotsin rajoitustoimet ovat reilun vuoden aikana poikenneet Suomen vastaavista. Viime vuoden keväällä keilailussakin kilpailut jatkuivat siinä vaiheessa, kun Suomessa kilpailutoiminta laitettiin jäihin, mutta nyt Ruotsissa tilanne on toinen ja tätä haastattelua tehdessä kaikki kilpailut ovat naapurimaassa jäissä.

– Alkuun täällä asiat olivat pitkälti päinvastoin. Suomessa oli vuosi sitten keväällä tilanne, kun kaikki oli hetkellisesti kiinni, niin täällä pelattiin. Liigakausi oli käynnissä ja pelasimme muistaakseni seitsemän ottelua, mutta finaaleita ei ehditty pelata, että ne sitten peruttiin. Syksyllä kausi aloitettiin Ruotsissa vielä normaalisti, mutta sen jälkeen alkoivat linjaukset muuttumaan.

Postiivinen puoli on se, että Palermaalla on ollut aikaa perheelleen. Partille on pieni kunta, joten ihmismassat on helppo välttää.

– Arki on aika normaalia, eikä katukuvassa korona paljoa näy. Keilahallilla olen joka päivä, kunhan sinne vain saa mennä.

Suomessa pystytään järjestämään paikallisesti kilpailuita, mutta Ruotsissa ei vakavan koronatilanteen takia kilpailla ollenkaan.

– Reilut kaksi kuukautta on nyt mennyt tällä tavalla. Keilahallit ovat kuitenkin auki, joten on mahdollisuus treenata. Ruotsissa on vasta nyt päädytty siihen ratkaisuun, että taudin leviämisen ehkäisemiseksi on myös laitettava tapahtumat jäihin. Ihmisillä täällä oli aika lapsellista käytöstä pitkään, kun ei otettu asiaa tosissaan, eikä kyllä joka paikassa vielääkään, mutta parempaan suuntaan se on mennyt, hän huokaa.

Kuntosalilla kuntoon

Palermaa edustaa Ruotsin liigatasolla maineikkaasta keilaseuraa Team Pergamonia. Ruotsin liigan pelitapa on erilainen kuin Suomessa ja ottelutahti tiivis. Suomalaistähti on kaivannut näitä pelejä koronataulun aikana.

– Liiga on käytännössä täällä suurin juttu keilailussa. Se on sinänsä hauska ilmiö, koska siellä ei ole rahaa jaossa.

Ruotsissa keilaajat pelaavat myös paikallisia kilpailuita, kuten Suomessa, mutta liigapelejä on iso määrä keilaajille, jotka siellä pelaavat.

– Täällä keilailun liigassa pelitapa muistuttaa jalkapalloa. Joukkueet pelaavat toisiaan vastaan koti- ja vierasotteluita tiiviillä tahdilla joukkue joukkueita vastaan. Liigafinaalit täällä ovat yksi hauskipia juttuja. Jos tykkää keilailusta, se on asia, mikä pitää kokea. Se on urheilutapahtuma, jossa jokaisella joukkueella

on fanit paikalla ja hallissa kova meteli, Palermaa kuvailee.

Kun kilpailemaan ei pääse, Palermaa on pystynyt pitkästä aikaa panostamaan paremmin fyysikkaharjoitteluun.

– Positiivista on se, että tauon aikana sain itseni kuntoalilla oheisharjoittelulla parempaan kuntoon, mitä olen pitkään aikaan ollut. Saliharjoitteluun panostaminen on haastavaa normaalissa keilaajan arjessa. Kun matkustaa keilakilpailuiden takia paljon, on reissujen jälkeen vastustuskyky heikompi ja siinä tulee helposti kipeäksi, jos tekee kovaa treeniä.

PBA kutsuu

Päänvaivaa Palermaalle on aiheuttanut myös tilanne Yhdysvalloissa, koska suomalainen ammattilaiskeilaaja kilpailee aktiivisesti keilailun ammattilaiskiertue PBA:ssa. Hän jätti kiertueen tämän kauden avauskilpailun väliin useammasta syystä, joista yksi oli epävarma tilanne kiertueen jatkumisesta.

– Silloin myös olkapää vihoitteli, eikä ollut tiedossa, milloin avauskilpailun jälkeiset kisat päästäisiin pelaamaan, joten en yhden kilpailun takia matkustanut Yhdysvaltoihin. Tietysti sen päätöksen jälkeen meni kolme päivää ja PBA julkaisi aikataulut. Jos oisin ne tiennyt, olisin osallistunut myös siihen avauskilpailuun. Oli siinä sekin, että koronatilanteen lisäksi juuri samoihin aikoihin USA:ssa vaihtui presidentti, joten se oli siinä kohtaa kaikin puolin heikko aika lähteä.

Palermaan oma valmistautuminen on kuitenkin pitkään tähännyt ammattilaiskiertueen turnauksiin.

– Viime kesänä oli useamman kuukauden tauko, etten keilannut ollenkaan. Silloin ei ollut vielä tiedossa, että aletaanko PBA jo heti syksystä, niin siihen valmistauduin ja keilasin ja harjoittelin paljon.

PBA jatkuu helmikuun lopussa ja maaliskuun alussa kahden kilpailun merkeissä.

– Sinne lähdetään, kun tietenkään en halua missata kautta. Me keilaajat saimme PBA:n avustuksella viisumit, joiden ansiosta pääsen sinne vuoden ajan matkustamaan. Kuvittelisin, että se helpottaa asioita matkustamisen suhteen korona-aikana. Myös PBA tekee koronatestit pelaajille pari päivää ennen kisojen alkamista.

Pitkä pelaamattomuus asettaa ammattilaiskeilaajan kuitenkin poikkeukselliseen tilanteeseen pelivireen ollessa kysymysmerkkinä.

– Vaikea sanoa, kun en ole kisannut pitkään aikaan. Varmasti jännittää vähän eri tavalla, mutta uskon sen olevan hyväkin asia. Kuten sanottu, koen olevani nyt hyvässä kunnossa, joten on hyvä fiilis lähteä ja nälkää riittää.

Maajoukkuepaita on ylpeyden aihe Palermaalle. Hän toivookin pääsevänsä edustamaan Suomea Talissa miesten EM-kotikilpailuissa.

”Aivan varmasti!”, Palermaa vastaa kysymykseen siitä, voisiko hän kuvitella siirtyvänsä valmennustehtäviin oman keilailu-uran jälkeen.

Valmentaminen kiinnostaa

Entä mitä muuta mahtuu Palermaan tähän vuoteen?

– Rehillisesti sanottuna ei tässä paljoa voi suunnitella, kun tilanne on mikä on. Yksi mikä tietysti tulee mieleen, on elokuun miesten EM-kilpailut Suomessa. Siellä haluan pelata, koska se on iso juttu. Omana aikapanani ei ole pelattu EM- tai MM-kilpailuita Suomessa.

Niin, kahteen kertaan siirretyt miesten EM-kotikilpailut järjestetään näillä näkymin elokuussa, mutta niiden toteutuminen on vielä kysymysmerkki. Joukkue päätetään myöhemmin, mutta Palermaa on motivoitunut pukemaan Suomi-paidan päälle ja hän uskoo

vahvasti Suomen menestysmahdollisuuksiin pelaajille tutussa Talin keilahallissa.

– Jos siellä saa hyvän alun, paljon hyvää voi tapahtua. Kotikisat ovat tietysti kotikisat. Paine on eri, joten sillä on iso merkitys, miten kisat lähtevät käyntiin. Suomella on mahdollisuudet useaan mitaliin, Palermaa uskoo.

Palermaalla on täysi tohina päällä oman keilailu-uransa osalta, mutta onko keilailua hengittävä laji-ihminen miettinyt esimerkiksi tulevaisuudessa valmentamista, kun oma kilpakeilailu joskus jää taakse? Vastaus tulee kuin apteekin hyllyltä.

– Aivan varmasti! Ainakin lähelle sitä se tulee menemään. Ikinä ei tiedä, mihin keilailu kehittyi, ja mikä on sitten omalla kohdallani se kiinnostava juttu, joka tulee vastaan. Siinä on sekin, että viihdyn hyvin porukassa ja haluan oppia muilta ihmisiltä, niin omalle luonteellenikin olisi sopivaa toimia keilailu-urani jälkeenkin porukassa. Olen kasvanut ajan saatossa ihmisenä paljon ja uskon, että olen erittäin hyvä tuomaan joukkueessa eri ihmisistä parhaat puolet esille, hän pohtii.

Korona-aika on antanut Palermaalle aikaa myös keskittyä asioihin, jotka ovat normaaliarjessa jääneet paitsioon. Yksi näistä on sisällön tuottaminen nettiin, ja huippukeilaaja on panostanut viime kuukaudet omaa nimeä kantavaan YouTube-tiliin. Seuraajia on kertynyt hyvin ja katsotuimmalla videolla on peräti yli 300 tuhatta katselukertaa.

– Pitkään on ollut mielessä, että sinne pitää sisältöä tehdä, ja nyt koronan tuoma aika on mahdollistanut siihen panostamisen eri tavalla. Haluan näyttää ihmisille keilailua opettavasti, mutta hauskesti. Tykkään opettaa muita. YouTube-homma on lähtenyt yllättävän hyvin liikkeelle ja se on myös sellainen asia, johon panostan nyt kunnolla. Jossain vaiheessa työ palkitaan ja siihen tuokin homma perustuu, että sisältöä tuottamalla säännöllisesti on mahdollisuus saada hyvä näkyvyys. ●

Peruskurssin järjestämiseen haettavissa tukea SKL:lta

SUOMEN
KEILAILULIITTO

Suomen Keilailuliitto avaa haun keilahalleille ja jäsenliitoille koskien tuettua peruskurssien järjestämistä paikallisesti. SKL:n myöntämä tuki kohdennetaan maksimissaan 30:lle ensimmäiselle hakijalle, jotka järjestävät peruskurssin vuoden 2021 aikana. **Hakuaika on 19.2.-19.3.2021.**

Peruskurssin raamit tuen saamiseksi;

- valmis kahdeksan tunnin/neljän kerran materiaali SKL:n puolesta, kerrat ja kestot räätälöitävissä
- minimi osallistujamäärä kurssin toteutumiseen 6 henkilöä
- kurssimaksun osallistujalle päättää järjestäjä (sisältää peruskurssin rata- ja luentotilamaksut ja etukortin/ensilisenssin 20 euroa), konseptin käyttöönoton yhteydessä halli liittyy (jos ei jo ole) Uuden keilaajan etukortti – haliksi, jolloin halli voi myös rekisteröidä koko kurssiryhmän ensilisenssillä.
- paikalliset ja alueelliset koronarajoitukset sekä suositukset on huomioitava ja noudatettava maksimi osallistujamäärässä ja muissakin suosituksissa, turvallisuus tuotava esiin markkinoinnissa
- kurssin markkinointiin käytettävä vähintään sama 200 euron oma panostus kuin SKL:n markkinointiin kohdistuva tuki

Peruskurssin voi järjestää yleisenä tai kohdennettuna esim. juniorit, naiset, seniorit, veteraanit ym.

Suomen Keilailuliitolta saa valmiin räätälöitävissä olevan kurssirungon, kurssin luentomateriaalin, kurssin materiaali- ja ohjelmakuvion osallistujille, diplomipohjan sekä mainospohjan (voi käyttää omaakin mainosta).

SKL:n tuki kohdentuu vetäjälle, markkinointiin (**Henri Havusela** SKL:n puolelta apuresurssina esim. some-markkinoinnissa), kurssin jälkeisiin yhteistreenikertoihin (tuki vetäjälle) ja keilahallin ratamaksuihin (4 kertaa).

Kurssimaksun tulee sisältää uuden keilaajan etukortin/ensilisenssin ja sen kautta vastaanottoseuraan tai harrastajaseuraan liittymisen sekä kurssin rata- ja luentotilamaksut (4h).

Keilakoulukonseptin tavoite:

Peruskurssija on järjestetty jo vuosikymmeniä. Useasti tapahtuu niin, ettei kurssin loputtua osallistujille ole tarjontaa mitä seuraavaksi? Vaarana on, että kurssin käyneet jäävät ”käytävälle” yksikseen ihmettelemään ja jättävät keilailun, kun ohjattua toimintaa ei enää ole ja ryhmää/seuraa, jonka mukana jatkaa. Monesti on myös vaikeaa löytää kurssille vetäjää, kun siitä ei mitään makseta...

Tässä konseptissa halukkaat voivat jatkaa kurssin vetäjän opastamalla vielä neljä yhteistä treenikertaa (SKL:n tukeamana), jolloin kynnys lajiin hurahtamiselle pienenee entisestään. Samalla tämän polun onnistumisen myötä seurojen, jäsenliittojen ja SKL:n on mahdollista saada uusia aktiivisia jäseniä.

SKL:n tuki kustannuksista tarkemmin:

- tuki vetäjälle 200 euroa kahdeksan tunnin kestoisesta peruskurssista (neljä tuntia teoriaa ja neljä tuntia rata-koulutusta)
 - tuki vetäjälle neljän kerran yhden tunnin kestoisista yhteistreenistä 100 euroa
 - tuki neljän kerran yhden tunnin kestoisista yhteistreenistä (ratamaksut) 500 euroa, laskettu viiden radan mukaan
 - markkinointikorvaus 200 euroa
- Maksimituki SKL:lta 1 000 euroa/kurssi

Selvitys pidetyn kurssin jälkeen:

Lyhyt selvitys SKL:lle tositteineen pidetyn kurssin jälkeen (markkinointisumma väh. 400 euroa, kouluttajan korvaukset 300 euroa, osallistujaluettelo rekisteröidyistä henkilöistä, kurssin jälkeiset ratamaksut 500 euroa. Tositteiden tulee aidosti täyttää toteutuneet kustannukset.

Hakemukset

Lähetä hakemus toiminnanjohtaja sami.jarvila(at)keilailu.fi **19.3.2021** mennessä. Hakemukseen liitettävä suunnitelma peruskurssin toteutuksesta;

- paikkakunta (keilahalli)
- ajankohta
- kurssin kesto (kertamäärä ja tuntimäärä)
- kurssin jälkeisten yhteistreenikertojen ajankohdat
- kurssimaksu
- vetäjän nimi
- hyväksyntä SKL:n määrittelemistä raameista

Hyväksytyistä hakemuksista ilmoitetaan järjestäjiä sähköpostiosoitteeseen, josta hakemus on tullut, heti hakuajan päätyttyä viikolla 12. Samalla toimitetaan myös SKL:n kurssimateriaalipaketti sekä lomake kurssille osallistujia varten.

Lisätietoa hakemukseen ja kurssiin liittyen voitte tarvittaessa kysyä toiminnanjohtaja Sami Järvilältä (pois lukien viikko 9).

Tuula Tamminen ja Mika Oksanen mitalitunnelmissa. Tamminen on elävä esimerkki keilailun moninaisuudesta. Aikuisällä aloitettu harrastus ja kova työ-
määrä veivät hänet Euroopan mestariksi.

Tuula Tamminen urheilutoimittajien valinta vuoden keilaajaksi

Urheilutoimittajain Liiton Lajien parhaat urheilijat 2020 -valinnoissa vuoden 2020 keilaajaksi valittiin senioreiden EM-kilpailuissa henkilökohtaista kultamitalia juhlinut Tuula Tamminen.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA

KUVA: JARMO AHOKAS

TUULA TAMMINEN voitti kultaa Itävallan Wienissä senioreiden EM-kilpailuiden Masters-osiossa alkuvuodesta 2020. Kilpailut olivat ensimmäiset viralliset senioreiden EM-kilpailut, ja Suomi toi niistä mukanaan yhteensä viisi mitalia. Suomen naiset saavuttivat myös toisen kultamitalin, kun **Jaana Taavitsainen** ja **Reija Lundén** saavuttivat parikilpailussa kirkkaimman mitalin. Naisten joukkue pääsi lähelle kultaa myös joukkuekilpailussa, kun Jaana Taavitsainen, **Pia Palviainen**, Tuula Tamminen ja Reija Lundén ylsivät joukkuehopeaan.

Lisäksi miehissä Mika Oksanen saavutti Masters-pronssia ja miesten joukkuekilpai-

lusta irtosi pronssia. Oksasen lisäksi miesten joukkueessa keilasivat **Jarmo Sinilaakso**, **Ari Jehkinen** ja **Kai Virtanen**.

Henkilökohtainen kultamitali oli upea saavutus Tammiselle ja Urheilutoimittajain Liiton antama kunnianosoitus vuoden keilaajaksi kruunasi hänen keilailuvuotensa 2020.

- Se valinta tuli itselleni yllätyksenä ja veti nöyräksi. On hienoa saada tuollainen tunnustus. Ensimmäistä kertaa virallisesti järjestetyt senioreiden EM-kilpailut olivat mahtavat arvokilpailut. Siellä koko joukkue sai mitaleita sekä Suomen miehet että naiset. Ennen tuota kultamitaliani meillä oli naisten joukkueella

hopea alla, ja Masters-osiossa sitten tuntui, että kaikki vain sujui, Tamminen muistelee viime vuoden tapahtumia Itävallan Wienissä.

Hän voitti huippujännittävässä Mastersin loppuottelussa Saksan **Martina Beckelin** sarjoin 2-1 ja ratkaisevan kolmannen sarjan vain neljän pisteen erolla.

- Mastersissa oli huippukeilaajia vastassa ja senkin takia tuo voitto tuntui hyvältä. Minulla oli todella rauhallinen olo pelata ja se on kummallinen tunne, kun voi ihan sellaisessa flow-tilassa pelata. Minulla oli myös hieno tuki takana meidän koko joukkueelta sekä tietysti valmentaja **Jarmo Ahokkaalta**.

Tamminen on elävä esimerkki siitä, kuinka keilailun voi valita lajiksi missä vaiheessa elämää tahansa ja kehittyä työnteolla maajoukkueetasolle asti.

Aikuisiällä lajin pariin ja Euroopan mestariksi

Tamminen on elävä esimerkki siitä, kuinka keilailun voi valita lajiksi missä vaiheessa elämää tahansa ja kehittyä työnteolla maajoukkueetasolle asti.

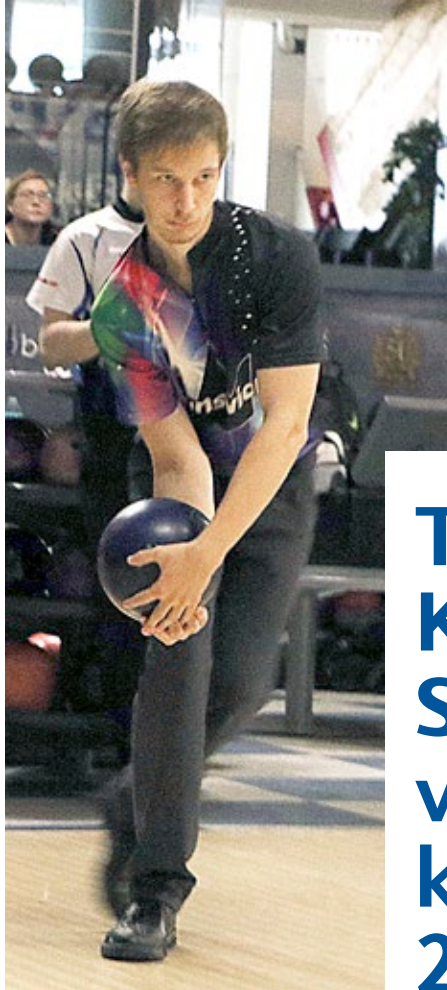
- Olen aloittanut keilailun aikuisiällä ja vasta viimeisen kymmenen vuoden aikana olen päässyt sisälle arvokilpailuiden maailmaan, hiljattain 59 vuotta täyttänyt Tamminen kertoo.

Kipinä keilailuun syttyi 90-luvun lopulla ja Tamminen omien sanojen mukaan silloin hän tajusi löytäneensä lajin, jossa on vielä paljon saavutettavaa.

- Seniori-ikäisellä on tietysti erilaiset tavoitteet kuin nuorilla keilaajilla, jotka ovat pienestä asti kilpailleet tavoitteellisesti, mutta tässä näkeekin tämän lajin moninaisuuden ja hienouden. Kun tavoitteet ja unelmat ovat oikeassa mittakaavassa, mitä vain voi saavuttaa, sanoo Tamminen, joka on myös edustanut Suomea kolme kertaa senioreiden MM-kilpailuissa ja saavuttanut kertaalleen MM-pronssia EM-kullan lisäksi.

Tamminen myös sanoo, että tavoitteita on lisää. Hyvinkäällä asuva kultamitalisti on päässyt rajoituksista huolimatta harjoittelemaan ja myös kilpailemaan, kun Hyvinkäällä ja sen lähiseuduilla paikallinen kilpailutoiminta on ollut aktiivista. Tamminen kilpasarjoja on kauden aikana kertynyt jo päälle 400.

- Meillä täällä Hyvinkäällä on vilkas kilpailutoiminta. Korona on tietysti tuonut haasteita, mutta rajoituksia noudattamalla on onneksi päästy myös kisaamaan. Seuraavaksi tavoitteena on senioreiden MM-kilpailut ja karsinnat niihin ovatkin aluillaan. Kisapaikkaahan niihin kisoihin ei ole vielä määritelty, mutta mennään pelaamaan karsintoja ainakin, Tamminen nauraa. ●

Tomas Käyhkö keilasi koko vuoden 2020 kovalla tasolla ja oli SKL:n valinta vuoden keilaajaksi.

Tomas Käyhkö - SKL:n valinta vuoden keilaajaksi 2020

Suomen Keilailuliitto valitsi vuoden keilaajaksi 24-vuotiaan Tomas Käyhkön, joka hallitsi kotimaan kilpailuita läpi vuoden.

TEKSTI JA KUVA: HENRI HAVUSELA

MIKKELISSÄ ASUVA ja Varkauden Mainareita edustava Tomas Käyhkö voitti elokuussa Finnish Masters -lopputurnauksen, minkä lisäksi hän juhli nuorten SM-kultaa. Miesten SM-kilpailuissa Käyhkö saavutti **Juho Rissanen** kanssa parikultaa sekä joukkuekilpailun hopeaa Mainareiden kanssa.

- Suuri kunnia tämä on, kun valinta osui omalle kohdalle ja Suomessa on keilailussa niin kova taso. Vuosi 2020 oli erilainen koronaviruksen vuoksi ja ulkomaille ei alkuvuotta lukuun ottamatta päässyt keilaamaan. Vuoden aikana keskityin harjoitteluun ja kotimaassa kilpailemiseen, Käyhkö sanoo.

Käyhkön menestyksestä kotimaan kilpailuissa kertoo paljon se, että hän on selvä kärkinimi Finnish Masters -kiertueen kokonaispisteissä, joita siis kerätään kiertueen osakilpailuista ympäri vuoden.

- Viimeiset puoli vuotta on ollut tosi hyvä ja olen pystynyt tasaisesti keilaamaan. Finnish Mastersin lopputurnauksen voitto tuli kovalla työllä, kun muistaakseni siellä kaikki pudotuspelit ratkesivat kohdallani kymppiruudussa, mutta pystyin ne kääntämään. Nuorten SM-kilpailuissa oli kiva

päittää nuorisoiakani kultamitaliin. Vaikka olenkin jo aikuisten puolella keilannut paljon, on nuorten SM-kilpailuissa kova taso ja maajoukkueason keilaajia, joten hyvä suoritus oli sekin.

Miesten SM-kilpailuissa Käyhkö sijoittui kuudenneksi, mutta oli karsinnan kärkinimi, ja tämä tulos siivitti hänet yhdessä Suomen mestari Juho Rissanen kanssa SM-parikultaan sekä Mainareiden kanssa joukkuehopeaan.

- Hyvät kilpailut olivat myös miesten SM-kilpailut, kun kaksi mitalia tuli. Henkilökohteisessa kilpailussa vähän jäi hampaankoloon, kun voitoin karsinnan, mutta jäin TV-finaalin ulkopuolelle, mutta ei tuo kuudes sijakaan mikään katastrofi ollut.

Käyhkö on kiitollinen siitä, että niin monet ovat olleet hänen tukenaan läpi keilailuuran.

- Kiitettäviä tahoja on paljon ollut uran varrella. Kiitokset kaikille, jotka ovat olleet apuna ja tukena. Perheelle kuuluu kiitos, kuten myös maajoukkuevalmentajille. Toivottavasti pian päästään myös ulkomaille kilpailemaan. Toivottavasti myös päästään kisaamaan tänä vuonna Suomessa miesten EM-kilpailut ja tavoitteeni on mahtua siihen joukkueeseen. ●

Urheiluhullun Reima Virtasen elämään on mahtunut paljon ja palkintokaappiinkin kertoo vaiheikkaasta elämästä. Harvalla on palkintoja sekä nyrkkeilystä että keilailusta.

Olympiakehästä keilaradoille

Nyrkkeilyn olympiamitalisti Reima Virtanen harrastaa nykyään keilojen kaatamista: ”Keilailussa saa mahtavia filiksiä”

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN**
KUVAT: **REIMA VIRTASEN ARKISTO**

”**KEMISSÄ ON** nyt keilailun kannalta hankala tilanne, kun kunnan omistama keilahalli on ollut koronatilanteen takia kiinni. Tornion ja Rovaniemen yksityisomisteiset hallit ovat auki, mutta täällä Kemissä tulee monelle pitkä tauko heittämisestä. Onneksi hiihtämään sentään pääsee.”

Näin tuumaa Kemistä kotoisin oleva ja siellä yhä asuva 73-vuotias **Reima Virtanen**. Entinen olympiatason huippunyrkkeilijä on viettänyt aikaansa keilaradoilla jo kymmeniä vuosia. Keilailu oli ensin Virtaselle rentoa ajanviettoa nyrkkeilyn yhteydessä, kunnes kilpailuvietti sai hänet kaatamaan keiloja myös hieman totisemmin.

– Toinen valmentajistani keilasi jo 1970-luvun alussa ja hänen kauttaan päädyin keilahallille. Treenasimme nyrkkeilyssä varsin kovaa, joten kävin aina välillä keilahallilla ”löysäämässä” itseäni. Olihan se jännää hommaa, eikä siinä saanut samalla tavalla selkäänsä kuin nyrkkeilyssä, Virtanen nauraa.

Keilailu tuli mukaan Virtasen nyrkkeilyuralla edustamaan seuraan Kemin Intoon vuonna 1987. Tuolloin hän alkoi keilaamaan aktiivisesti ja myös kilpailulappujen täyttämisen tuli tutuksi.

– Tuolloin aloin saman tien myös kilpailemaan lajin parissa. Siinä oli meillä entisiä painijoita, nyrkkeilijöitä ja vaikka kuinka monen muun lajin harrastajia. Seurassa oli parhaimmillaan yli 40 keilaajaa. Keskinäistä kilpailua oli paljon, seuraotteluita ja vaikka mitä, Virtanen muistelee.

– Pyrin nykyäänkin heittämään mahdollisuuksien mukaan jokaisen paikallisen seuran kilpailua vähintään kerran. Siinä saa hyvää virikettä omalle kilpailuvietille.

Kesäisin Virtanen pelaa golfia. Pelikaverina on ajoittain myös **Martti Koskela**, joka tunnetaan keilailumaailmassa muun muassa kaksinkertaisena SM-kultamitalistina ja Eurooppa Cupin mestarina.

– Aloitin golfin viisikymppisenä. Sitä on varsin mukava pelaila kesäisin. Hole in onea en ole vielä kertaakaan lyönyt, mutta birdieitä on kertynyt ja eaglekin, Virtanen kertoo.

Olympiamenestys toi ihailijoiden lisäksi myös vastoinkäymisiä

Virtanen valittiin Suomen parhaaksi nyrkkeilijäksi vuosina 1969, 1971 ja 1972. Hän voitti EM-pronssia vuosina 1969 ja 1971. Vuoden 1972 Münchenin olympialaisista Virtanen saavutti olympiahopeaa 75-kiloisten sarjassa. Finaalissa **Vjatseslav Lemešev** oli liian kova pala purtavaksi, mutta mitalijuhlat olivat kuitenkin tosiasia.

Nyrkkeilykengät ripustettu jo olalle. Reima Virtanen ei kaipaa enää kehään, mutta 73-vuotias olympiamitalisti viihtyy keilaradoilla.

Kyseiset kesäolympialaiset muistetaan urheilun ohessa myös Münchenin verilöylystä. Palestiinalainen terroristijärjestö Musta syyskuu otti 12 Israelin olympiaedustajaa panttivangiksi. Panttivankien pelastusyritys epäonnistui pahasti ja poliisien sekä terroristien välisessä tulitaistelussa menehtyi lopulta 17 ihmistä. Nuo hetket muistuvat edelleen hyvin Virtasen mieleen.

– Olihan se järkyttävä tapahtuma. Kisat meinattiin keskeyttää, mutta kansainvälinen yhteisö pääsi yhteisymmärrykseen kisojen jatkamisesta. Minulla oli jo varma pronssimitali ennen iskua ja finaali oteltiin, kun kisoja päätettiin jatkaa. Iskua seuranneina päivinä päätettiin jatkaa. Iskua seuranneina päivinä konekiväärimehiä ilmestyi vartioimaan joka paikkaan ja tuntui, ettei oikein mistään uskaltanut kulkea. Emme saaneet enää käyttä

Suomen maajoukkueen asua, kun se oli niin samanlainen kuin israelilaisilla.

– Suomelle ne kisat olivat toki urheilullisessa mielessä menestys. Pekka Vasala ja Lasse Virén voittivat olympiakultaa. Lisäksi useammassakin lajissa tuli pronssia.

Virtanen palasi Suomeen ja kotikaupunkiinsa Kemiin juhlistuna sankarina. Olympialaisten hopeamitali toi julkisuutta ja juhlallisuuksia, mutta ajan mittaan siitä muodostui rasite. Liika oli liikaa, eikä muuttunut arki ollut pian enää käsiteltävissä.

– Minulla ei ollut minkäänlaista manageria siihen aikaan ja olin muutenkin aika yksinäinen. Kiersin niihin aikoihin Osuustukkukaupan tavarataloja tuote-esittelijänä ja iltaisin ei ollut pahemmin tekemistä, niin juopottelin aika lajakkaasti töiden jälkeen. Ei ollut sellaisia ystäviä, jotka olisivat jarruttaneet menoja. Enkä kestänyt sitä julkisuutta Kemissä. Oli vaikeaa kulkea, kun joka paikassa oli selkääntaputtelijoita ja viinan tarjoajia. Sitä olympiafinaalia hehkuteltiin jatkuvasti, eikä pääni kestänyt sellaista.

– Myöhemmin olin Kemin kaupungilla töissä ja sain viimeisen varoituksen. Pitäisi mennä katkolle tai lähteä. Minulla meni siinä vaiheessa viinaan varmaan enemmän rahaa kuin ruokaan. Hädissäni sanoin, että menen AA-kerhoon, ja sinne lopulta myös suuntasin. Siitä alkoi matkani kohti raittiutta ja tuntui, että olin kuin taivaassa, kun sain alkoholin pois. Rahaakin alkoi jäädä enemmän tilille ja asiat parantuivat, Virtanen avaa vaikeita vuosiaan.

Keilailu tuo hyvän olon tunnetta

Virtasen keho on kokenut kuluneiden vuosikymmenten aikana kovia. Nivelrikon, leikatun selän ja katkenneen hauislihaksen lisäksi hänen oikeasta polvestaan löytyy tekonivel. Vammat eivät kuitenkaan tulleet nyrkkeilyaikoina, vaan raskaiden työhommiensa seurauksena.

Mieli vetää silti edelleen kilpailemisen pariin, vaikka kroppa prakaakin ajoittain vastaan. Kehäänkin hän ehti vielä pari vuotta takaperin, mutta kerta jäi tällä erää viimeiseksi.

– Keilailussa saa mahtavia fiiliksiä, varsinkin, jos onnistuu. Jos vaikka firmaliigassa voittaa tai heittää hyvän sarjan, niin kyllä se vielä fiilistä nostattaa, Virtanen tunnelmoi.

– Yksi kaveri haastoi minut kolmisen vuotta sitten ja otimme kolmieräisen näytösottelun virallisen kilpailutapahtuman yhteydessä. Nästiti se meni ja yleisökin taisi tykätä. Oli upea tunne päästä kehään. Nyrkkeilykehät ovat kuitenkin jääneet minun osaltani taakse, eikä kaipuuta enää ole. Silloin tällöin käyn salilla katselemassa harjoituksia – se riittää. ●

Naisaktiivit tärkeissä rooleissa keilailussa

Naisten määrä keilailun päättävissä asemissa on ollut kautta historian varsin vähäinen. Naisia on toki toiminut korkeissakin asemissa, mutta yleismäärä on ollut vaatimaton. Viime vuoden lopulla Suomen Keilailuliitossa valituista valiokunnista sekä valtuustosta löytyy jo aktiivisempi osanotto ja suunta on ylöspäin.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN**

KUVAT: **TUIJA HILTUSEN** JA **HANNE IMPOLAN** ARKISTOT SEKÄ **HENRI HAVUSELA**

SUOMALAISESTA KEILAILUYHTEISÖSTÄ

löytyy useampiakin naisaktiiveja, joilla on vahva näkemys, miten suomalaista keilailua pitäisi kehittää kohti elinvoimaisempaa tulevaisuutta.

Muun muassa naisten EM-joukkuehopeaa pelaajaurallaan voittanut **Heidi Manninen** toimii tammikuussa perustetun naisvaliokunnan puheenjohtajana. Tämän lisäksi hän on varajäsenenä **Hannele Impolalle** Suomen Keilailuliiton hallituksessa. Yhdessä he vetävät myös naisvaliokuntaa.

Manniselle on kertynyt lukuisia luottamustehtäviä ennen nykyisiäkin.

– Olen toiminut naiskeilailun edustajana SKL:n valtuustossa toimintakaudesta 2016–2018 lähtien. Sitä ennen olin Helsingin 2. varavaltuutettuna valtuustossa kausina 2013–2016. Lisäksi olen toiminut Helsingin Bowlingliitossa niin hallituksessa

kuin kilpailuvaliokunnassakin, jonka puheenjohtajana olen toiminut vuodesta 2016 alkaen, Manninen luettelee.

– Valtuuston tehtävänä on valvoa SKL:n hallituksen toimintaa ja hyväksyä vuosittain hallituksen esittämät budjetit ja toimintakertomukset sekä valita kahden vuoden välein uusi hallitus. Olen ainoa äänivaltainen valtuuston jäsen ilman paikallisliiton sidosta. Yritän katsoa päätöksiä ja pohtia niitä naisnäkökulmasta, mutta mitään erityistä roolia minulla ei liittovaltuustossa ole, vaan olen perusjäsen. Olen myös iloinen siitä, että naisvaliokunta on perustettu, ja sillä on liitossa virallinen asema.

Kahden vuoden toimintakausille valittavassa Suomen Keilailuliiton hallituksessa on ollut aina selvä miesenemmistö. Manninen sanoo naisten määrän olevan menossa kohti parempaa, mutta toteaa silti nykytilanteessa naisten määrän olevan hälyttävän pieni, niin hallituksessa kuin monessa muussakin valiokunnassa. Samoilla linjoilla on myös viime joulukuussa neljän varajäsenenä vietetyn vuoden jälkeen hallitukseen valittu Hannele Impola, joka edustaa tällä hetkellä ainoana naisena.

Impola toteaa sukupuolella olevan merkityksensä, mutta ei liiaksi.

– Totta kai sukupuolella on väliä, mutta en ajattele olevani jonkinlaisella naiskiintiöpaikalla. Naisia ei missään nimessä ole tarpeeksi seurojen tai liittojen johtotehtävissä. Pysin rohkaisemaan ja tukemaan muita naisia, että he uskaltaisivat läh-

Hannele Impola on hallituksen jäsen ja haluaa saada siinä roolissa vietyä asioita eteenpäin.

”Huippukeilailu ja maajoukkue toimivat mielestäni erinomaisesti. Taloudelliset edellytykset toiminnan jatkumiselle pitää taata tulevaisuudessakin”, liittovaltuuston puheenjohtaja Tuija Hiltunen sanoo.

Heidi Manninen (kesk.) on ollut mukana monissa keilailun luottamustehtävissä ja nyt naisvaliokunnan puheenjohtajana. Kuva on vuoden 2020 Brunswick Ballmaster Openista ja kuvassa ovat myös Reija Lundén (vas.) ja Nina Haavisto.

teä järjestökentälle. En koe kuitenkaan olevani mikään naisten asioiden sanansaattaja, vaikka sitä työtä tulen varmasti tekemään.

– En vietä keilahallilla enää niin paljon aikaani, mutta teen kuitenkin töitä urheilun parissa Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä. Koen, että minulla olisi paljon annettavaa keilailulle työntekijä ja toki myös oman keilailu-urani kautta. Kehitän työkseni prosesseja ja näen kokonaisalaisesti urheilun kenttää, Impola toteaa.

Viime vuoden loppupuolella valittiin suomalaisen keilailun päättäjiä hallituksen lisäksi myös liittokokouksessa. Tampereen Keilailuliitto esitti monessa luottamustehtävässä marinoitunutta **Tuija Hiltusta** valtuuston puheenjohtajaksi ja hänet myös valittiin. Ehdokkuus toi aluksi Hiltuselle pienen hämmennyksen, mutta tarmoa löytyi kuitenkin tarttua toimeen.

Hiltunen on ollut aiemmin muun muassa keilailuliiton hallituksessa kymmenen vuoden ajan, liittohallituksen jäsenenä vuosina 2010–2016 sekä seuratasolla sihteerinä ja puheenjohtajana.

– Kun minuun oltiin yhteydessä ehdokkuudesta, niin ensin ihmettelin, miksi minä. Olin ollut jo neljä vuotta poissa sekä valtakunnallisen että paikallisen liiton luottamustehtävistä. Olin toiminut luottamustehtävissä yhteen menoon 16 vuotta ja tunsin antaneeni jo riittävästi keilailun hyväksi. Yhteydenoton jälkeen oli itsetutkiskelun paikka, kun pohdin, löytyykö minulta vielä intoa. Kun lähdin mukaan johonkin, paneudun siihen myös sataprosenttisesti. En ole ikinä karttanut haasteita ja puheenjohtajuus vaikuttaa mielenkiintoiselta ja antaa mahdollisuuden olla mukana keilailun kehittämisessä, Hiltunen pohtii.

Hiltunen on samalla Suomen Keilailuliiton historiassa ensimmäinen nainen valtuuston puheenjohtajana. Hiltunen näkee valinnan olevan hieno asia tasa-arvon kannalta, mutta hänen ajatusmaailmassaan tehtäviin valitaan kuitenkin ensisijaisesti pätevyyden, ei sukupuolen perusteella.

– Olen totta kai iloinen, jos saan esimerkiksi rohkaistua lisää naisia mukaan sekä valtakunnallisiin että paikallisiin luottamustehtäviin.

Rakkaus keilailuun saa panostamaan sen kehittämiseen

Rakkaus omaan lajiin on jokaisen haastatellun järjestöaktiivisuuden taustalla. Keilailun kehittämisen ja olosuhteiden parantamisen kokee tärkeäksi, kun on itse saanut lajilta paljon sisältöä elämäänsä. Manninen ja Hiltunen näkevät, että keilailua pitäisi saada markkinointia mahdollisimman laajalle kohderyhmälle nuorista vanhuksiin ja hupikeilaaajista aina absoluuttiselle huipputasolle asti.

– Keilailu on minulle rakas harrastus. Haluan saada oman lajini tunnettavuutta paremmaksi ja tuoda samalla lisää harrastajia keilailun pariin. Ikävä tosiasia on se, että harrastajisto on ikääntynyt. Lajimme kiinnostavuuteen tarvitaan muutosta, jotta saamme uusia harrastajia mukaan, eikä keilailu kaihdu pois. Toivoisin, että keilaaajia löytyisi jatkossa tasaisemmin kaikista ikäluokista ja nykyistä enemmän. Keilailun parissa on paljon eri alojen ammattilaisia, joita haluaisin nähdä jotenkin hyödynnettävän paremmin lajin edistämiseksi, Manninen sanoo.

– Olen saanut keilailulta paljon – mukavan harrastuksen, luottamustehtäviä ja ennen

kaikkea mahdollisuuden tutustua ihaniin ihmisiin, joista osasta on tullut läheisiä ystäviä. Huippukeilailu ja maajoukkue toimivat mielestäni erinomaisesti. Taloudelliset edellytykset toiminnan jatkumiselle pitää taata tulevaisuudessakin. Jäsenmäärän väheneminen on suurin haaste ja siinä riittää tekemistä. Hupi- ja perhekeilaaajille tulee lisäksi tarjota matala kynnys harrastamiseen, Hiltunen jatkaa.

Impola korostaa myös yhteistyön ja kommunikaation merkitystä. Vanhoja toimintatapoja olisi hyvä tuulettaa ja katsoa rohkeasti tulevaisuuteen. Tervettä ylpeyttä omasta lajista olisi myös hyvä ylläpitää.

– Liiton viestintää ja näkyvyyttä pitäisi muuttaa merkittävästi. Pitäisi nostaa esille ihmisiä ja persoonia, ei tuloksia. Keilailu on tällä hetkellä niin sanotusti hajuton ja mauton, eli siitä ei saa oikein mitenkään kiinni. Keilaaajien pitää unohtaa vanhat ”kaunat”, puhaltaa enemmän yhteen hiileen ja puhua yhdessä arvostavasti keilailusta. Meillä ei ole enää varaa kinastella keskenämme, kun porukka alkaa käydä vähiin. Keilaaajat puhuvat monesti varsin negatiivisväyhteisesti omasta lajistaan, ja se heijastuu. Pitää oppia arvostamaan ja kannustamaan muita, Impola näkee.

– Koen tietynlaisia vastuuta, että nyt pitää saada jotain aikaankin, kun minut valittiin hallitukseen. Hirveintä itselleni olisi, että huomaisin kahden vuoden jälkeen vain käyneeni kokouksissa syömässä pullaa, eikä mitään olisi tapahtunut. Toki tekeväälle sattuu ja voimme tehdä vääriäkin ratkaisuja, mutta jos mitään ei tehdä tai kokeilla, ei mitään voi tapahtuakaan, Impola toteaa. ●

Liike, lääke, lysti ja lepo

”Keilailu sopii hyvin parkinsonintautia sairastavien elämää helpottamaan. Siinä ovat liike ja lysti lääkkeenä hankalaan olotilaan”, kirjoittaa Sakari Perkola.

Osmo Mankkinen keilaamassa avustajansa kanssa Lahden keilahallissa. Lääkityksen lisäksi liikunnalla on erittäin tärkeä merkitys Parkinsonin tautia sairastaville.

TEKSTI JA KUVA: **SAKARI PERKOLA**

SUOMESSA PARKINSONIN tautia sairastaa noin 16 000 henkilöä. Sairastuvissa on enemmän miehiä kuin naisia. Taudin aiheuttaja ei ole toistaiseksi tiedossa, mutta Kohtalo valitsee mielensä mukaan yleensä 55-65-vuotiaita kansalaisia. Kolme pääoiretta ovat lepovapina, liikkeiden hidastuminen sekä lihasjäykkyys. Usein oireet ovat jatkuneet pitkään, jopa useita vuosia, ennen kuin tajutaan mennä neurologin vastaanotolle. Tauti on parantumaton, etenevä sairaus, mutta lääkkeet, liikunta, lystinpito ja lepo mahdollistavat usein hyvinkin nautittavan elämän. On kuitenkin todettava, että kahta aivan samanlaista sairastavaa ei ole. Parkinsonin tauti ilmenee jokaisella omalla tavallaan, usein joko lepovapinana tai jäykkyytenä, mutta asian tilan hyväksyminen ja pyrkimys normaaliin elämään on hyväksi havaittu itsehoitomuoto.

Lääkityksen lisäksi liikunnalla on erittäin tärkeä merkitys taudin kanssa pärjäämisessä. Parkinsonia sairastavat eivät voi ihan kaikkea liikuntaa harrastaa. Esimerkiksi kolmiloikka tai telinevoimistelu soveltuvat hyvin harvoille. Kävelylenkkien lisäksi on löydettävä myös muuta. Miten olisi keilaaminen?

Suomen eri Parkinson-yhdistyksissä on 150-200 keilailua harrastavaa henkilöä. Meillä Lahdessa on parikymmentä aktiivisia. Yhdistyk-

set järjestävät kilpailuja, ja kisaamisen lisäksi eri paikkakuntien kohtalotovereiden kohtaaminen piristää niin, että tuskin maltaa odottaa seuraavaan kisaan asti. Vuosittain järjestettävä SM-keilailu peruttiin viime keväänä koronan vuoksi, ja seuraavan kerran SM-kilpailut järjestetään syyskuun lopussa 2021.

Hallitseva mestari on Kymenlaakson **Aimo Koski**, joka on monipuolinen keilaaja. Parkinson vaikeuttaa oikealla kädellä heittämistä ja Aimo kaataa keiloja joko vasenta kättä tai molempia käsiä käyttäen. Tänä keväänä kisat on tarkoitus järjestää Kokkolassa ja karsintojen kautta loppukilpailuun pääsee 16 miestä ja kahdeksan naista. Viime vuosina on karsinnoissa pitänyt heittää 530-550 kolmeen sarjaan päästäkseen loppukilpailuun. Tiukkaa tekee meikäläisellä, vaikka tasaisesti heittelen 100-170 pisteen sarjoja.

Keilailu sopii hyvin Parkinsonin tautia sairastavien elämää helpottamaan.

Lahti on erinomainen keilailukaupunki. Meillä on hieno 20 rataa sisältävä halli sekä mukava, joviaali henkilökunta. Kiitos siis **Teemu Asplundille**, **Juuso Tiaiselle** ja muille. Unohtaa ei saa ruokalan väkeä eikä keilapallokauppiaita **Jouni Helmistä** ja **Pauliina Aaltoa**. Huonotkin sarjat unohtuvat, kun käytävällä tulee vastaan maajoukkuevalmentaja **Jarmo Ahokas** ja morjenstaa.

Veteraanikilpailuihin osallistuu useita ”parkiksia” ja he kaatavat keiloja tai putsaavat rännejä muiden tapaan. Voi sanoa, että keilaajat ovat hallilla yhtä perhettä, jossa ei erotella huonosti heittäviä kaatajakoneista, eikä jäykästi liikkuvia vapisijoita vetreistä neitosista ja nuorukaisista. Tasa-arvo toteutuu.

Keilailu sopii hyvin Parkinsonin tautia sairastavien elämää helpottamaan. Siinä ovat liike ja lysti lääkkeenä hankalaan olotilaan. Lepo, rauhallinen uni takaa jaksamisen päivä kerrallaan ”herra Parkinsonin” kanssa. Paketti on kasassa. Keilailun merkitys hyvinvoinnille todistettu.

Joka harjoituksen jälkeen haaveilen, että seuraavalla kerralla menee 250 rikki ja keilahallin herra Asplund tarjoaa ilmaisen tunnin radoilla. Sitä sarjaa odotellen. ●

Kyle Troupille uran ensimmäinen PBA:n Major-titteli

Yhdysvaltalainen 29-vuotias tähtikeilaaja Kyle Troup voitti helmikuun lopussa Players of Championsin finaalissa Dick Allenin ja saavutti ensimmäisen Major-tittelinsä sekä muhkean 250 tuhannen dollarin pääpalkinnon.

TEKSTI: PEKKA KORPI JA HENRI HAVUSELA
KUVA: HENRI HAVUSELA

VOITTO OLI Troupille samalla seitsemäs PBA-titteli. Pitkään tahkottu PBA Players Championship pelattiin Floridan Jupiterissa.

Finaalisarjassa kohtasivat ykkössijoitettu, kahdella kädellä palloa kauhova **Kyle Troup** ja kolmosportaalta aloittanut **Dick Allen**. Molemmat kaverit ovat jo rutinoituneita PBA-voittajia, mutta kummallakaan ei ollut ansio-listallaan Major-voittoa. Kumpikin mies pelasi kunnan koukulla nelosmerkin vasemmalta puolelta suunnilleen viitosriman breikin kautta pesään. Molemmilla oli tupla alkupuolella, sitten Allen aloitti paikkonsa jälkeen kaatojonon ja otti puolivälissä 20 pisteen johdon, kun Troupilla oli kaksi peräkkäistä kymppiapaikkaa. Seiskaruutuun Allen jätti oman kymppinsä ja jäi odottelemaan vastustajaansa.

Troup tuli kolmella kaadolla rinnalle ja otti ennen ysiruutua kolmen pisteen johdon. Siinä peli sitten ratkesi Allenin hyvästä vajaan osumasta jääneeseen 7-10 reikään. Troup hoiti homman kahdella komealla kaadolla ja kaappasi isot rahat pistein 258-222. Dick Allen on varmaan jonkin ajan toipumisen jälkeen tyytyväinen 130 000 dollarin tilipussiin.

– Uskomaton tunne ja kova työ palkittiin. Minulla oli itsevarma olo palloni reaktioon ja pelipaikkaan, josta pelasin. En ollut ollenkaan hermona, vaan pystyin keskittymään ja paineet sekä hermoilu olivat poissa, voitostaan liikuttunut Troup kommentoi upeaa voittoaan. ●

Kyle Troup nähtiin ensimmäistä kertaa myös Suomessa reilu vuosi Brunswick Ballmaster Openissa, jossa hän sijoittui neljänneksi.

Players of Championsin viisi parasta ja palkintosummat

1. Kyle Troup, \$250,000
2. Dick Allen, \$130,000
3. François Lavoie, \$80,000
4. Tom Smallwood, \$60,000
5. Anthony Simonsen, \$50,000

JER53Y LAADUKKAAT SUBLIMOIDUT KEILAPAI DAT VAPAAVALINTAISILLA GRAFIIKOILLA

PELIPAI DAT

Yhteydenotot: Mika Lahti, +358 40 867 3987, mika@jersey53.fi

Saapastie 2, 33950 Pirkkala • www.jersey53.fi

Yrjö Sarahete 31.3.1929 – 23.1.2021

Im memoriam Yrjö Sarahete

Suomen Keilailuliitto ottaa osaa omaisten suruun Yrjö Saraheten poismenon johdosta

TEKSTI: HENRI HAVUSELA

KUVAT: SKL:N ARKISTO SEKÄ YRJÖ SARAHETEN OMAISTEN ARKISTO

YRJÖ SARAHETE, yksi kaikkien aikojen suomalaisista keilailuvaikuttajista, on nukkunut pois 91-vuotiaana (31.3.1929 – 23.1.2021) pitkällisen sairastelun jälkeen.

Yrjö ”George” Sarahete (s. 31.3.1929) toimi Kansainvälisessä Keilailuliitossa (FIQ) yli 30 vuotta työskennellen muun muassa liiton monivuotisena pääsihteerinä aina vuoteen 1997 asti. Tämän lisäksi hän oli järjestämässä keilailun suurimpia kilpailuita ympäri maailman ja oli yksi merkittävimmistä eurooppalaisista keilailun suosion kehittämisessä.

Sarahete kuului myös 60-luvulta alkaen EM- ja MM-kilpailuiden järjestelytoimikuntiin. Vuonna 2000 USA:n Keilailuliitto USBC valitsi Saraheten Hall of Fameen ”Salute to Champions”-kategoriaan toisena ei-amerikkalaisena.

Innokkaana vesipalloilijanakin tunnettu Sarahete keilasi myös itse edustaen yli 50 vuotta Helsingin Keilaajia, jonka puheenjohtajana hän toimi noin kaksikymmentä vuotta.

Sarahete toimi kansainvälisten tehtävien lisäksi myös muun muassa Helsingin Bowling-

liiton (HBL) toiminnanjohtajana sekä monissa muissa luottotehtävissä suomalaisen keilailun hyväksi.

Sarahete on nimetty Suomen Keilailuliiton Hall of Fameen numerolla 3.

Ystävä muistelee Yrjöä – ”joviaali ja pidetty”

Saraheten poismeno on koskettanut suomalaista keilailuyhteisöä ja eniten heitä, jotka hänet hyvin tunsivat. SKL:n entinen pitkäaikainen puheenjohtaja sekä Saraheten hyvä

ystävä **Heikki Sarso** muistelee ystävää, jonka hän tunsi vuosikymmenet.

Sarso kertoo, mikä teki Sarahetestä merkittävän keilailuvaikuttajan.

– Yrjö oli keilailussa monessa mukana Suomessa jo 50-luvulla ja sitä kautta hänelle aukesi paikka Kansainvälisen Keilailuliiton pääsihteeriksi. Hän oli jakamassa tietoa ja neuvomassa kansainvälisten kilpailuiden järjestämistä. Hänen osaamisensa ja intonsa ansiosta hän pärjäsi niissä tehtävissä erittäin hyvin, minkä lisäksi hän puhui kieliä.

– Yrjö tuli toimeen eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa ja se teki hänestä suosittua. Sekin antoi hänelle mahdollisuuden menestyä ja sen ansiosta hän loi vuosikymmenten uran ja kehitti merkittävästi keilailun järjestötoimintaa kansainvälisesti. Hänen sitoutumisensa teki hänestä merkittävän keilailuvaikuttajan. Saraheten aika meni kansainvälisissä tehtävissä, mutta se auttoi myös kotimaista keilailua.

– Hän vahvisti **Kauko Ahlströmin** ja **Eero Routamon** viitoittamaa tietä siinä, että suomalaiset olivat kansainvälisessä keilailussa pidettyjä, arvostettuja ja osaavia. Koin itsekin työtehtävissä ulkomailla, että meitä arvostetaan ja Yrjöllä oli tässä asiassa iso merkitys. Kokouksissa Yrjö oli aina vaikuttamassa ja siinä on selkeä ero siihen, että olisi vain paikalla.

Sarso näkee, että yksi merkittävimmistä Saraheten saavutuksista oli viedä keilailua maailman eri kolkkiin.

– Järjestäytyneen keilailun laajeneminen eri maihin oli tärkeimpiä asioita, joissa hän oli tietysti Kansainvälien Keilailuliiton pääsihteerinä isossa roolissa.

Entä millainen ystävä Sarahete oli?

– Yrjöhän oli joviaali ja tuli kaikkien kanssa toimeen, eikä hänen kanssaan tullut aika pitkäksi. Meillä oli aina hauskaa ja tunsin hänet 70-luvun alusta ihan tähän loppuun asti. Vielä ennen joulua puhuin hänen kanssaan.

Sarso kertoo esimerkin siitä, kuinka hyvin Saraheten muisti pelasi loppuun asti. Hiljattain Ruotsista soitettiin Sarsolle ja kysyttiin vuoden 1954 Ruusulassa pidettyjen keilailun MM-kisojen tuloksista.

– Tulostalista kysyttiin, että minkä ihmisen valtion lyhennelmä on SR, kun tuloksissa kahdella keilaajalla oli tämä merkittynä. Keskustelimme siitä, emmekä löytäneet ratkaisua. Mietin siinä, että Yrjö on ainoa, joka tämän voi tietää. Soitin hänelle ja sanoin, että kyllähän sinä nyt tämän tiedät, kun muistelet vaan vuotta 54, Sarso nauraa.

Vastaushan löytyi vuoden 1954 MM-kilpailuiden järjestelyissä mukana olleelta Saraheteltä.

– Silloin USA:n sotajoukkoja oli sijoitettu Saksaan, niin kahdelle henkilölle siellä myön-

nettiin osallistumisoikeus kilpailuihin ja ne olivat nämä kaksi USA:n armeijan työntekijää. Yhdysvallat ei kuulunut vielä silloin kansainväliseen liittoon. Yrjö sen muisti, eli kyllä hänellä pää pelasi loppuun asti, Sarso sanoo. ●

” Yrjöhän oli joviaali ja tuli kaikkien kanssa toimeen, eikä hänen kanssaan tullut aika pitkäksi. ”, kertoo ystävä Heikki Sarso.

Suomen Keilailuliiton ohjeistus keilailuun koronapandemian aikana

Toivomme ja odotamme keilaajilta ja keilailuyhteisöiltä vastuullisuutta yhteisen hyvinvoinnin ja terveyden turvaamisessa. Suosittelemme seuraamaan ja noudattamaan viranomaisten sekä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) viestintää ja ohjeistusta sekä aluehallintoviranomaisen ja kaupunkien ohjeistusta.

SKL noudattaa valtioneuvoston linjauksia vallitsevan tilanteen aikana.

Ohjeistus COVID-19-tartuntojen ehkäisemiseksi keilailussa:

Keilaajille:

- ✓ Pese käsiä vedellä ja saippualla ainakin 20 sekunnin ajan. Kädet kannattaa pestä erityisesti, kun tulet ulkoa sisään, aina wc-käynnin jälkeen tai kun olet niistänyt, yskinyt tai aivastanut.
- ✓ Jos vettä ja saippuaa ei ole saatavilla, käytä alkoholipitoista käsihuuhdetta.
- ✓ Koko ajan pidetään kaikkiin henkilöihin sosiaalinen turvaetäisyys eli vähintään kaksi metriä ja muistetaan pelaajan henkilökohtainen vastuu ohjeistuksen noudattamisesta.
- ✓ Kasvomaskin käyttöä suositellaan aina silloin, jos turvaetäisyyden noudattaminen koetaan haasteelliseksi.
- ✓ Anna tilaa pelikavereillesi. Käytä vain omia pelivälineitäsi ja tarvikkeitasi (esim. palloppyhe).
- ✓ Vältä kättelyä ja läpyttelyä pelikavereiden ja muidenkin kanssa.
- ✓ Suojaa suusi ja nenäsi kertakäyttönenäliinalla, kun yskit tai aivastat.
- ✓ Jos sinulla ei ole nenäliinaa, yski tai aivasta puserosi hihan yläosaan, älä käsiisi.
- ✓ Voit epäillä koronavirustartuntaa, jos sinulla on kuumetta, yskää, kurkkukipua, päänsärkyä tai hengenahdistusta. Jos taudin oireet ovat lieviä etkä kuulu riskiryhmiin, lääkärin tekemää taudinmäärittystä ei pääsääntöisesti tarvita, vaan taudin voi sairastaa kotona.
- ✓ Jos sinulla on lieviäkin hengitystieinfektion oireita, kannattaa pysytellä kotona.

Keilahalleille:

Suosittelamme mm. seuraavia toimenpiteitä koko keilahallin alueella ja että keilahalli tarkoittaa ohjeistusta omaan ympäristöönsä ja toimintaansa soveltuvaksi

- ✓ Keilahallin tulee varmistaa, että keilaajat ovat tietoisia poikkeustilanteesta johtuvista erikoisjärjestelyistä ja ohjeistusten tulee olla näkyvillä paikoilla. Jokainen keilaaja on vastuussa, että noudattaa ohjeistuksia.
- ✓ Keilahallin henkilökunnan tulee mahdollisuuksien mukaan valvoa, että ohjeistuksia noudatetaan.
- ✓ Kaikenlaista lähikontaktia muihin henkilöihin ja ihmisjoukkojen syntymistä tulee välttää. Radoituksessa tulee huomioida, että turvaetäisyyksiä voidaan noudattaa.
- ✓ Kasvomaskien käyttöä yleisissä tiloissa tulee edellyttää silloin, kun alueellinen koronatilanne sitä vaatii. Pelatessa kasvomaskia ei tarvitse käyttää, kunhan varmistetaan tosiasiallisesti turvavälit. Pukuhuone- ja käytävätilojen ruuhkaisuuden ehkäisemiseen on syytä tehdä toimintaohjeita
- ✓ Valtakunnansarjapelejä järjestäviä keilahalleja pyydetään huomioimaan mahdollisuuksien mukaan pallokassien säilytykset pelien aikana niin, että pelialueelle jäisi mahdollisimman paljon pelaajille tilaa turvavälien noudattamiseen.

Kilpailutoiminta

Suosittelaa vähentämään kilpailussa tapahtuvia kohtaamisia. Sääntöjen puitteissa on mahdollista keilata rataparia vaihtamatta.

Keilailuopetus- ja valmennus

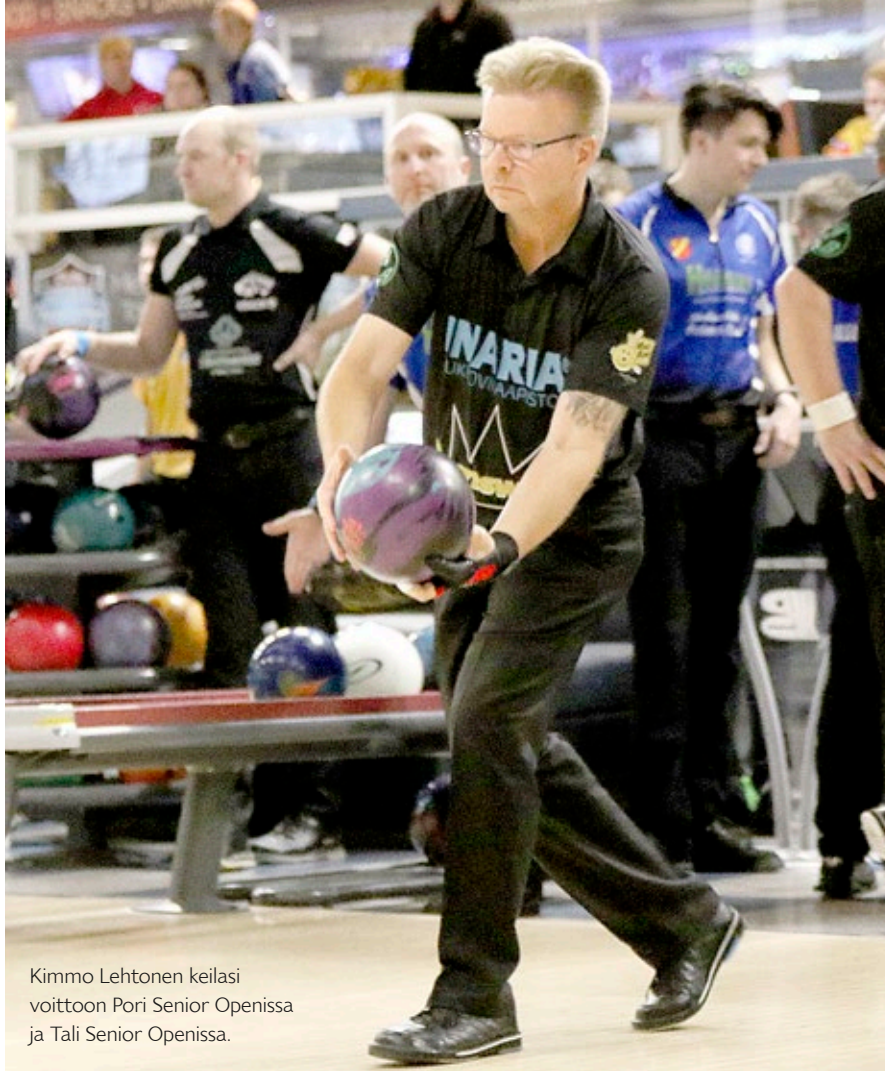
Keilailuopetusta- ja valmennusta voidaan antaa. Opetuksessa tulee noudattaa THL ja TTL ohjeistusta asiakaspalvelutilanteista.

Lisätietoja

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL): thl.fi

Suomen Olympiakomitea: olympiakomitea.fi

Työterveyslaitos (TTL): ttl.fi

Kimmo Lehtonen keilasi
voittoon Pori Senior Openissa
ja Tali Senior Openissa.

Finnish Mastersin kärjessä vähän muutoksia

Finnish Masters -kiertuetta on keilattu alkuvuonna viisi osakilpailua. Kaksi osakilpailua on siirretty myöhempään ajankohtaan.

TEKSTI: **OLLI PAKONEN**
KUVA: **HENRI HAVUSELA**

UUODEN PITI alkaa Finnish Mastersin osalta Ballmaster Openilla, mutta se on siirretty pelattavaksi toukokuulle. Nähtäväksi jää, päästäänkö kilpailua pelaamaan silloinkaan.

Rauman keilailuliiton talviturnaus jäi kesken, kun alkukilpailua jäi pelaamatta päivää ja loppukilpailu kokonaisuudessaan. Kilpailu pelataan loppuun, kun koronarajoitukset hellittävät.

Alkuvuoden aikana on kuitenkin päästy pelaamaan viisi FM-tason kilpailua. Junnu Toureja on ollut tänä vuonna kaksi, Kokkolassa ja Äänekoskella. Seniorit ovat pelanneet sekä Pori Senior Openin että Tali Senior Openin. Ainoa yleisen tason kilpailu on ollut Kouvolan Kaatoputki 2021.

Junnu Toureilla voittoon keilasivat **Simon Tissarinen, Pinja Laukkanen, Max Räsänen** ja **Nanna Salakka**.

Kimmo Lehtonen voitti sekä Pori Senior Openin että Tali Senior Openin. Kaatoputki 2021 voittoon pelasi **Niko Oksanen**.

Miesten kategorian kärjessä jatkaa 2.3.2021 päivitettyillä pisteillä **Tomas Käyhkö**, kannoillaan **Niko Oksanen** ja **Teemu Putkisto**. Naisien kärjessä on **Sanna Oksanen** ja **Eliisa Hiltunen** väijyy alle 200 pisteen päässä. Kolmantena on **Ani Juntunen**.

Seniorimpiesten ykkösenä on Kimmo Lehtonen, toisena on **Jarmo Ahokas** ja **Kai Virtanen** kolmantena. Seniorinaisten kategoriassa kärjessä on **Jaana Taavitsainen**, toisena

on ainoastaan kuuden pisteen päässä **Reija Lundén** ja kolmantena **Sanna Ohrimovitsch**.

Junioripoikien kärkinimi on Simon Tissarinen. Seuraavina tulevat **Luukas Väänänen** ja **Rami Mukkula**. Tyttöjen kategoriassa johdossa on **Mila Nevalainen** ja seuraavina tulevat **Peppi Konsteri** ja Pinja Laukkanen.

Kahdeksan parasta miestä ja kolme parasta naista selviytyvät SM-loppukilpailuun toukokuun ensimmäisen maanantain pistetilanteen perusteella riippumatta siitä pelataanko kisat keväällä vai siirtyvätkö ne syksyyn.

Senioreiden ja veteraanien SM-kilpailut on siirretty jo pelattavaksi syksyille, muista SM-kilpailuista päätetään kevään aikana. ●

GB ja GB yhteistyöhön?

Kansainvälisen jääkiekkoliiton yhteistyökumppanina, sponsorina monia vuosia toiminut Skoda taisi lopulta ratkaista sen, ettei jääkiekon MM-kisoja pelata tänä vuonna Valko-Venäjällä. Autojätti näet ilmoitti, ettei rahaa tipu, ellei kisoja siirretä ihmisoikeuksia loukkaavasta maasta pois. Näin rahan merkitys näytti taas suuruutensa verrattuna poliittiseen paineeseen, jota sitäkin oli osoitettu Valko-Venäjää vastaan ympäri maailmaa.

”Ehkä tästä hutista kannattaa kuitenkin ottaa opiksi se, ettei yhteistyökumppaneiden haussa pidä lähteä soitellen sotaan.”

Olipa lopulta syy kisojen poisottamisesta Valko-Venäjältä mikä tahansa, se oli oikea ratkaisu. Myös Skodan toimet ansaitsevat kiitosta. Mutta silti voi yleisemmin kysyä: rahan mahtiko sitten kuitenkin on vahvempi kuin politiikka. Tämänkin kisa-hässäkän yhteydessä on käyty kovaakin keskustelua urheilun ja politiikan keskinäisestä suhteesta, mutta rahan osuus on tässä keskustelussa jäänyt mielestäni taka-alalle. Ehkä Skoda sitten näytti sen merkityksen.

Sponsorointia urheilussa on laidasta laitaan; sadoista miljoonista kymmeneen euroihin. Näin ollen myös sponsorointiin liittyvät sopimukset ovat hyvin erilaisia. Miljoonasopimuksia laativat lakimiesjoukot, pienemmissä riittää yleensä suullinen sopimus, jos sitäkään.

Oleellista kuitenkin on, että kumppanuuden molemmat osapuolet ovat tietoisia omista ja kumppanin oikeuksista ja velvollisuuksista. Näin ollen mahdolliset sopimusrikkomuksetkin ovat helpommin todennettavissa. Skodan vetäytyminen MM-kisojen sponsoroinnista kertonee siitä, että sopimuksessa on ainakin jollain tavalla viitattu ihmisoikeuksiin.

Puheenjohtajakaudellani Suomen Keilailuliitolle haettiin yhteistyökumppaneita monin eri tavoin, mutta erityisen mitaviin tuloksiin ei päästy. Tällä hetkellä SKL:lla on kymmenkunta yhteistyökumppania, mutta yksittäisten tukijoiden osalta puhutaan vieläkin mieluummin tuhansista kuin kymmenistä tuhansista euroista. Mutta suunta on ylöspäin. Onhan keilailulla rahan vastineeksi paljon annettavaa.

”Pakko” tähän loppuun vielä muistella kahta omakohtaista seuratason sponsorikuviota, joista toinen on varsin onnistunut, toinen varsin epäonnistunut.

PaPen Keilaajat julkaisi 20 vuoden ajan jokaisen kuusankoskelaiseen talouteen jaettavaa keilailulehteä. Lehden tuotoilla rahoitettiin niin seuran erilaisten joukkuepelien maksut matkoineen kuin kokous- ja saunailtakulut. Yhteistyökumppanit saivat puolestaan ilmoituksen lehteen. Sen monimuotoisemmasta kumppanuudesta ei ollut kyse, mutta seuratasolla – ja myös paikallisille yrityksille – se riitti mainiosti. Markka-aikana lehden bruttotulot olivat keskimäärin 20 000 markkaa vuodessa.

Mutta ei raha ilmaiseksi tullut. Itsekin tein jalkatyötä monena vuonna kiertämällä paikkakunnan liikkeitä ovelta ovelle. Sadan markan tuki-ilmoitukset esimerkiksi paikkakunnan parturi- ja kampaajaliikkeiltä olivat kullannarvoisia.

Useat näistä pienistä liikkeistä olivat mukana lehden sivuilla vuodesta toiseen. Pankeilta, joiden paikalliskonttoreita oli tuolloin Kuusankoskellakin puolisen tusinaa, saatiin tuhannenkin markan ilmoituksia vuosittain.

Sitten se heikompi veto. Myöhemmin GB:n jäsenenä ollessani sain muka mainion idean lähestyä GB Glace -jäätelöitä myyvää Unileveria. Lähetin innokkaan sähköpostin yhtiöön, jossa parilla virkkeellä kerroin mahtavasta ideastani: GB ja GB yhteistyöhön! No, muistini mukaan en tainnut saada edes vastausta...

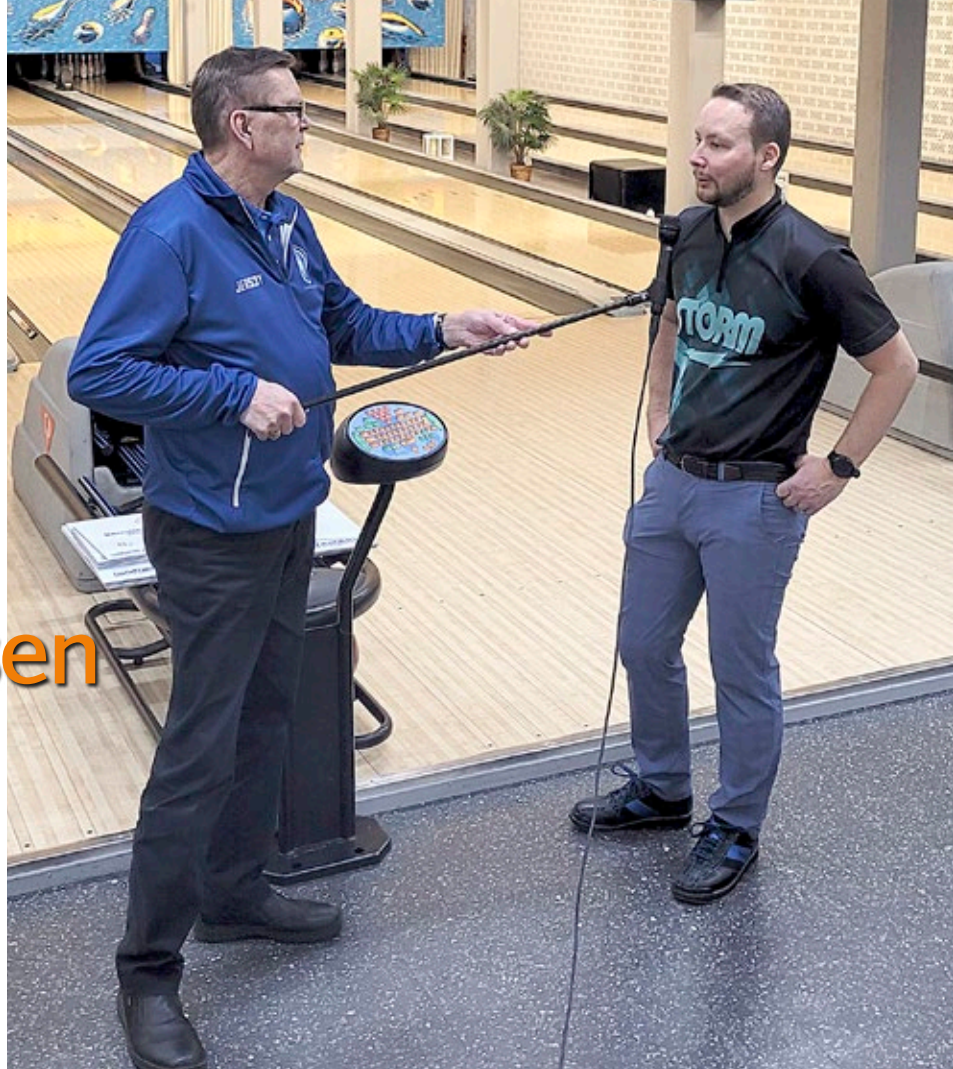
Ehkä tästä hutista kannattaa kuitenkin ottaa opiksi se, ettei yhteistyökumppaneiden haussa pidä lähteä soitellen sotaan. On syytä miettiä tarkkaan etukäteen ainakin se, mitä itsellä on tarjottavana – muutakin kuin nimi. ●

Harri Järvinen

RäMe 50 vuotta – Jari Ratia keilasi juhlturnauksen voittoon

Menestynyt lohjalaisseura
RäMe täytti 50 vuotta
loppuvuodesta 2020.
Juhlturnauksen voittajaksi
keilasi Lahden Bayn Jari Ratia.

Pertti Tapola (vas.) haastattelee Rännimaljan voittoon keilannutta Jari Ratiaa.

TEKSTI: **OLLI PAKONEN**

KUVA: **SAMI YLIKARJULA**

LOHJALAISEN KEILAILUN lippulaiva Rännimestarit juhlivat 50 vuotista taivaltaan juhlakilpailun merkeissä. Kilpailuun osallistui liuta Suomen kärkikeilailijoita, kuten **Pasi Uotila**, **Tomas Käyhkö** ja **Jari Ratia**.

Loppukilpailuun 20.12.2020 Lohjan keilahalliin selviytyi 20 keilaajaa. Loppukilpailu oli todellakin urheilullinen, sillä siinä pelattiin aluksi kahdeksan sarjaa ja tämän jälkeen kahdeksan parasta vielä toisen kahdeksan sarjaa.

Rataolosuhde oli haastava, sillä vaikka radoilla nähtiin suomalaisen keilailun kirkkaimpia tähtiä, niin ensimmäisen osion paras tulos oli Helsingin GB:n nuoren **Pyrä Puharisen** tekemä maltillinen 1733. Hänen perässään tulivat Rämeeen **Jesse Lindholmin** 1716 sekä Jessen isä **Pekka Lindholm** pisteen poikaansa perässä. Kahdeksan joukkoon pelasivat myös Ailec Teamin Pasi Uotila, syksyn SM-hopeamitalisti Ylöjärven Kierrehirmujen **Santtu Tahvanainen**, miesten maajoukkueyryhmän Varkauden Mainarien Tomas Käyhkö ja Lahden Bayn Jari Ratia sekä suomalaisen naiskeilailun yksi kovimmista toivoista Porin Giantsin **Peppi Konsteri**.

Toisessa osiossa kokeneet maajoukkuepelaajat näyttivät kaapin paikan. Ratia aloitti toisen osion sarjoin 226, 268, 265 ja 300 pon-

nistaen seitsemänneltä sijalta kärkeen. Myös Käyhkö ja Uotila nostivat tasoaan ensimmäisestä osiostaan. Voittokamppailu oli näiden kolmen herran kauppa ja vaikka Käyhkö teki isoja sarjoja loppuun, niin Ratia varmisti voiton tehden neljään viimeiseen sarjaan 835 pistettä.

Jari Ratian voittotulos 16 sarjaan oli 3567 pistettä. Käyhkö oli toinen pistein 3493 ja Uotila kolmas 3471.

Juhlturnauksen voitto maistui voitontahoiselle Ratialle.

– Toisessa blokissa pelini parani ja sain toistettua hyvin ja tehtyä muutokset ajoissa, joten eiköhän siinä ollut avain voittooni.

Lohjan RäMe

Keilaseura Rännimestarit perustivat 2.10.1970 **Kimmo Nikkilä**, **Per Andersson** ja **Pekka Laurila**. Ehkä he eivät tuolloin voineet kuvitella minkälainen menestystarina Rämestä tulee.

SM-liigan voittoja RäMe on juhlinut neljä kertaa, minkä lisäksi palkintokaapista löytyy myös himmeämpiä mitaleja.

Rämeeen pelaajat ovat kunnostautuneet myös SM-kilpailuissa. Henkilökohtaisia miesten Suomen mestaruuksia ovat keilanneet **Lasse Lintilä** peräti viisi kertaa sekä **Sami Konsteri** ja **Olli Tiainen** kertaalleen

edustaessaan Rämettä. Naisten SM-kultaa Rämeeen väreissä on juhlinut **Päivi Wiman**. **Olli Tiainen** on voittanut myös senioreiden SM-kultaa ja veteraaneissa kultaa ovat keilanneet **Risto Halme** sekä **Seppo Eskolin**. Junioreiden SM-kultaa ovat voittaneet **Kai Siltala** ja **Petra Koukkari**.

Himmeämpiä mitaleja sekä pari- ja joukkuemitaleja Rämeltä löytyy kymmenittäin.

Suomi-paidassa Rämeeen pelaajat ovat pärjänneet myös hienosti. **Mika Luoto** edusti lohjalaisseuraa voittaessaan Singlen MM-kultaa vuonna 2003. Rämettä edelleen edustavat **Lintilä** sekä **Ari Halme** voittivat trion MM-kultaa vuonna 1999 yhdessä Antti-Pekka Laxin kanssa. Halme pokkasi noista kisoista myös viimeisimmän suomalaisen miesten henkilökohtaisen Masters-mitalin, voittaen pronssia. Lintilän mitalikaapista löytyy monenmoista, muun muassa kolme Ballmaster Openin voittoa edellä mainittujen meriittien lisäksi sekä paljon muuta.

RäMe on tänä päivänä Lohjan suurin 13:sta keilaseurasta 41 jäsenellään. Edelleen RäMe keilaa sekä miesten SM-liigaa että veteraanien mestaruussarjaa.

Suomen Keilailuliitto onnittelee 50-vuotista Rännimestareita. ●

Nanna Salakka ja Max Räsänen nousivat voittoihin viimeisimmässä helmikuussa järjestetyssä osakilpailussa.

Simon Tissarinen ja Pinja Laukkanen ovat molemmat voittaneet kauden aikana jo kolme Junnu Tourin osakilpailua

Junnu Tourille päästy viidesti kauden aikana

Junnu Touria on päästy keilaamaan kauden aikana viidesti, ja tämänkin vuoden puolella kiertuetta keilattiin kahdesti ennen tiukentuneita rajoituksia. Tammikuun Kokkolan osakilpailussa voittoihin ylsivät peräti kolme voittoa tällä kaudella kiertueella juhlineet Simon Tissarinen ja Pinja Laukkanen, kun taas helmikuussa viimeisimmässä kiertueen kilpailussa voittoa juhlivat Max Räsänen ja Nanna Salakka.

TEKSTI: JONI OKSANEN, SAMI JÄRVILÄ JA HENRI HAVUSELA
KUVAT: JONI OKSANEN JA SAMI JÄRVILÄ

ÄÄNEKOSKELLA PELATTU kauden viides ja samalla viimeisin Junnu Tour -osakilpailu oli varkautelaisten seurojen juhlaa, kun WBT:n **Nanna Salakka** ja Mainareiden **Max Räsänen** kaappasivat suurimmat voittopokaalit hyllyihinsä.

Nanna Salakan loppukilpailu oli nousujohteinen, eikä hänelle löytynyt pudotuspeleissä haastajaa. Välierässä **Peppi Konsteria** vastaan hän teki sarjan 252 (8) ja loppuottelussa hän paukutti **Mila Nevalaista** vastaan 255 (8) pistettä. Neljäs tyttöjen välierässä keilannut oli **Marjaana Hytönen**, joka taipui finaaliin yltäneelle Nevalaiselle. Salakka oli syystäkin tyytyväinen viikonloppuunsa.

– Hienolta tuntuu nyt. Alussa oli hieman vaikeuksia, mutta loppua kohden linjat löytyivät. Pudotuspeleissä oli kovat vastukset, joten vähän jännitti, mutta hyvin se lopulta meni, Salakka kertoi hymyillen.

Max Räsänen loppukilpailusta ei kaatoja puuttunut. Pitkät jonot olivat tuki ja turva, kun ajoittain luotto paikkopalloon oli koetuksella. Välierässä kaatui **Lenni Juutilainen**, ja loppuottelussa **Jussi Laine**, joka oli omassa välierässään voittanut **Sebastian Rosin**.

– Hyvät fiilikset, eka voitto Junnu Tourilla! Välillä oli pieniä ongelmia paikkojen kanssa,

mutta muuten sujui hyvin. Viime aikoina olen heittänyt aika paljon, on tullut treenattua ja heitettyä myös kisoja, Räsänen tunnelmoi.

Loppukilpailussa nähtiin myös 300-sarja, kun **Peppi Konsteri** avasi pelinsä täydellisesti.

Kolmen voiton Tissarinen ja Laukkanen

Bowling.fi Kokkolan Junnu Tourin osakilpailu pelattiin päätökseen puolestaan tammikuun puolella.

Loppukilpailun viiden sarjan jälkeen neljä parasta jatkoivat pudotuspeleihin. Poikien puolella Raision Alfa BC:n **Niko Rasi** tykitti ykköseksi hienolla 1179 tuloksellaan viiteen sarjaan. Muut jatkajat olivat Helsingin Boltsi-72:n **Karo Hilokoski**, Kokkolan CPS:n **Simon Tissarinen** ja Helsingin GB:n **Jussi Laine**. Tampereen TTK:n **Markus Lahti** koki kovan kohtalon ja jäi pisteen päähän Jussista.

Pudotuspeleistä loppuotteluun selviytyivät Niko Rasi, joka kukisti Jussi Laineen 216-191 ja Simon Tissarinen voitettuaan Karo Hilokosken 236-202.

Kokkolan omapoika Simon nousi loppuottelun viimeisissä ruuduissa Nikon ohii ja viidenteen tourin osakilpailuvoittoon.

– Tämän kauden kolmas voitto Junnu

Tourilta varsinkin kotihallissa tuntuu hyvältä. Tämä voitto oli kaiken lisäksi ensimmäinen tällä kaudella Kokkolassa, Tissarinen kertoi.

Tytöissä Seinäjoen Kukun **Roosa Leppänen** oli vahvin viiden sarjan karsinnassa pistein 1002. Kolme muuta pudotuspeleihin selvinnyttä olivat Raision Nasevien **Pinja Laukkanen**, Helsingin GB:n **Stella Lökfors** ja Lahden Bay:n **Tiiamari Laukkanen**.

Välierissä Tiiamari pudotti Roosa Leppäsen selvin lukemin 188-142. Toisessa pelissä Pinja Laukkanen teki saman Stella Lökforsille 209-175.

Pinjan ja Tiiamarin välinen loppuottelu koki jännittävän lopun. Pinja heitti ensimmäisenä kymppiruudun ja sai sarjaksi 186. Tiiamari olisi tarvinnut kolme kaatoa viimeiseen ruutuun voittoon, mutta sitä ei tullut ja tuloksella 175 toinen sija. Voitto näin Laukkaselle ja myös hän Tissarisen tavoin napannut jo kolme voittoa kiertueella kauden aikana.

– Kolmas voitto tourilta. Paikkopeli kulki koko viikon ja ratkaisi ehkäpä voiton tällä kertaa. Pallot toimivat paria sarjaa lukuun ottamatta hyvin ja aika lailla samoilla palloilla heitin. Junnujen EM-kilpailut toivottavasti pystytään vielä tänä vuonna pitämään ja sinne treenaat, iloisen oloinen Pinja kertoi. ●

Nivelkipu ei kaatanut

RAKASTA HARRASTUSTA

Keilailua pidetään helppona lajina aloittaa, mutta vaikeana lopettaa. Eikä rakasta lajia onneksi tarvitsekaan lopettaa – edes silloin, kun nivelkiput alkavat vaivata. Sen on oppinut 69-vuotias kilpakeilaaja **Jouko Kuossari**. Menestyksekkäs keilailu-ura oli vaakalaudalla, kun nivelrikko alkoi oireilla. Avun Kuossari löysi tekonivelsairaala Coxassa tehdyistä tekonivelleikkauksista.

Kuossarin kilpaurheilutausta alkoi painista. Hän lopetti sen 30-vuotiaana ja aloitti keilailuharrastuksen. Siitä saakka Jouko on keilannut kilpaa, jo yli 30 vuotta. Painitusta auttoi vauhdikkaaseen alkuun, kun tasapaino ja kunto olivat valmiiksi kohdillaan. Nykyään meriiteistä löytyy niin Suomen mestaruus kuin Ballmaster-turnauksen voitto – mies on voittanut oikeastaan kaikki Suomen merkittävimmät kilpailut.

”Alussa kehityin tosi nopeasti. Mutta en koskaan kuvitellut, että keilaisin tällä tasolla”, Kuossari kertoo.

Peli jatkuu kipujen jälkeenkin

Keilaaminen alkoi kuitenkin vaikeutua, kun lonkassa ja polvessa alkoi tuntua

kipua. Kuossari oli jutellut tutun lääkärin kanssa nivelen vaihdosta, ja tämä oli suositellut Coxan lääkärin tapaamista.

”Menin täällä Helsingissä Coxan lääkärin vastaanotolle. Hän totesi, että lonkka on leikkauskunnossa. Leikkaus oli 3–4 viikon päästä. Leikkauksen jälkeen lonkka parani todella nopeasti ilman mitään ongelmia.”

Jouko palasi keilaradalle. Mutta nyt alkoi oireilla vuorostaan polvi. Keilailu ei enää onnistunut ilman polvitukea ja särkylääkkeitä. Jouko suuntasi uudestaan Coxaan. Tällä kertaa toipuminen otti kuitenkin enemmän aikaa.

”Polvi paranee selkeästi vaikeammin kuin lonkka. Mutta kovalla harjoittelulla, jumpalla ja Coxan ohjeilla se tuli huippukuntoon.”

Kaikki toimii taas

Liikunta merkitsee Joukolle valtavasti. Siksi on erittäin tärkeää, että kipu ei enää varjosta liikkumista.

” **Kovalla harjoittelulla, jumpalla ja Coxan ohjeilla sain niveleni huippukuntoon.**

– Jouko Kuossari, 69

”Olen harrastanut liikuntaa koko elämäni. Elimistöni tarvitsee sitä. Nyt pystyn periaatteessa tekemään taas kaikkea. Vain hyppiä en saa, eikä minun tarvitse sitä tehdä. Keilailun lisäksi harrastan pyöräilyä ja punttisalia. Kesällä käyn Eläintarhan kentällä heittäessä kuulaa ja kalastan paljon, talvella hiihdän. Kaikki toimii!”

**Haittaako kipu sinunkin peliäsi?
Testaa Coxan sivuilla voisiko tekonivelleikkaus sopia sinulle!
www.coxa.fi**

**Coxa – Tekonivelkirurgian koti.
Elämänilo asuu täällä.**

Tekonivelsairaala
COXA

Niveltie 4, Tampere | 03 3117 8023 | www.coxa.fi

Huippuluokan laatua ja asiakaspalvelua

Finsoffat on suomalainen perheyrittys, joka on tehnyt sohvia jo 50 vuoden ajan. Yrityksen ideologia ei ole muuttunut vuosien saatossa; asiakkaille tarjotaan kestäviä kotimaisia tuotteita, eikä asiakaspalvelun laadusta tingitä.

Yli 80% Finsoffien myymistä sohvista valmistetaan käsityönä Keravan tehtaalla, josta löytyy myös tehtaanmyymälä. Yrityksen toimitusjohtaja, perustajien poika Jarmo Honkanen, vietti koko lapsuutensa sohva-työnteiden keskellä tutustuen jo nuorella iällä jokaiseen sohvatehtaan työvaiheeseen.

- On tärkeää tuntea tuotantoprosessi alusta loppuun, jotta voi luvata asiakkaalle laadukkaan, kotimaisen ja kestäväen tuotteen, Honkanen tarkentaa. Saan suurimman inspiraatiomme asiakkailtamme. Omien tehtaanmyymälöidemme välityksellä kuulen suoraan millaisia ominaisuuksia tuotteisiin toivotaan ja millainen muotoilu miellyttää.

Räätälöivät kotimaiset tuotteet

Kotimainen valmistus tuo mukanaan monia etuja. Tuotteiden räätälöinti on helppoa ja edullista. Kun mieleinen malli löytyy, rä-

tälöidään se kodin mittojen mukaan ilman suuria lisäkustannuksia. Verhoiluvaihtoehtoja on lukematon määrä ja korkean laadun takeena sohville annetaan 20 vuoden runko- ja joustintakuu. Finsoffien kotimaisille sohville on myönnetty Avainlippu-merkki osoituksena suomalaisesta työstä.

Laadusta ei edelleenkään tingitä

Finsoffien toiminnan ytimessä on perustamisesta asti ollut kotimaisten ja laadukkaiden tuotteiden valmistus, asiantunteva palvelu ja hyvä huolenpito työntekijöistä. Finsoffat työllistää tällä hetkellä 30 alan ammattilaista.

- Huippulaatu näkyy myös siinä, että yhä useammat asiakkaamme verhoiluttavat sohvensa vuosien päästä uudelleen sopimaan nykyiseen sisustukseensa. Tämä on ystävällinen teko sekä lompakolle että ympäristölle.

Finsoffien mallistoon voi tutustua Keravan toimipisteen lisäksi Vantaan tehtaanmyymälässä sekä verkkokaupassa. Keravan tehtaanmyymälästä näkee suoraan sohvatehtaan eri osastoille, joissa voi seurata eri valmistusprosesseja.

Alennus lasketaan ovh-hinnasta. Etu on voimassa 31.12.2021 asti Suomen Keilailuliiton jäsenille.

FINSOFFAT

www.finsoffat.fi

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ
Huhtimontie 4, Kerava

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ
Porttisuontie 4, Vantaa